ISSN 1977-0901

Επίσημη Εφημερίδα C 295
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
29 Σεπτεμβρίου 2012

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 295/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 287 της 22.9.2012 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 295/02 Υπόθεση C-337/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace) [Αίτηση αναιρέσεως — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ' — Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — «Σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση — Περίπτωση στην οποία το Δημόσιο ως μέτοχος ελέγχει de facto τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας παραγωγής — Εξομοίωση του ελέγχου αυτού με «σημαντική κρατική παρέμβαση» — Εκτίμηση μηχανισμού θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων] 2

EL

Τιμή: 3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/03	Υπόθεση C-130/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Κανονισμός (ΕΕ) 1286/2009 — Περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 75 ΣΛΕΕ και 215 ΣΛΕΕ — Έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Κοινές θέσεις και αποφάσεις ΚΕΠΠΑ — Κοινή πρόταση του Ύπατου Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και της Επιτροπής]	2
2012/C 295/04	Υπόθεση C-334/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Staatssecretaris van Financiën (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' και β', 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 17, παράγραφος 2 — Μέρος επενδυτικού αγαθού κατεχομένου από επιχείρηση — Προσωρινή χρήση για ιδιωτικούς σκοπούς — Επέλευση μονίμων μετατροπών στο εν λόγω αγαθό — Καταβολή του ΦΠΑ για τις μόνιμες μετατροπές — Δικαίωμα εκπτώσεως)	3
2012/C 295/05	Υπόθεση C-522/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Sozialgericht Würzburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Doris Reichel-Albert κατά Deutsche Rentenversicherung Nordbayern [Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρο 44, παράγραφος 2 — Κρίση περί του δικαιώματος συντάξεως γήρατος — Συνυπολογισμός περιόδων ανατροφής τέκνων που συμπληρώθηκαν σε άλλο κράτος μέλος — Δυνατότητα εφαρμογής — Άρθρο 21 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών]	3
2012/C 295/06	Υπόθεση C-565/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3, 4 και 10 — Συστήματα αποχετεύσεως — Δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία — Σταθμοί επεξεργασίας — Αντιπροσωπευτικά δείγματα)	4
2012/C 295/07	Υπόθεση C-591/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice, Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Littlewoods Retail Ltd κ.λπ. κατά Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs (Δεύτερη και έκτη οδηγία ΦΠΑ — Φόρος εισροών — Επιστροφή του υπερβάλλοντος ποσού — Καταβολή τόκων — Διαδικαστικές λεπτομέρειες)	5
2012/C 295/08	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-628/10 P και C-14/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 — Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. κατά Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποιήσεως ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δυνατότητα καταλογισμού της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικών εταιριών στις μητρικές τους — Τεκμήριο αθωότητας — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση)	6
2012/C 295/09	Υπόθεση C-31/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marianne Scheunemann κατά Finanzamt Bremerhaven (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άμεση φορολογία — Φόρος κληρονομίας — Μέθοδος υπολογισμού του φόρου — Κτήση, με κληρονομική διαδοχή, της μερίδας συμμετοχής του μοναδικού εταίρου κεφαλαιουχικής εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος — Εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τη χορήγηση φορολογικών πλεονεκτημάτων για τη συμμετοχή στο κεφάλαιο τέτοιων εταιριών)	6
2012/C 295/10	Υπόθεση C-33/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A Oy (Έκτη οδηγία — Απαλλαγές — Άρθρο 15, σημείο 6 — Απαλλαγή των παραδόσεων αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται από αεροπορικές εταιρίες οι οποίες εκτελούν κυρίως διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω — Παράδοση αεροσκαφών σε επιχείρηση που τα θέτει στη διάθεση της εν λόγω εταιρίας — Έννοια του όρου «διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω» — Ναυλωμένες πτήσεις)	7

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/11	Υπόθεση C-44/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst κατά Deutsche Bank AG [Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ' — Φοροαπαλλαγή των υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους (διαχείριση χαρτοφυλακίου)]	7
2012/C 295/12	Υπόθεση C-48/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö κατά A Oy (Άμεση φορολογία — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρθρα 31 και 40 — Οδηγία 2009/133/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος και εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρνηση χορηγήσεως φορολογικού πλεονεκτήματος — Σύμβαση περί αμοιβαίας διοικητικής αρωγής στον φορολογικό τομέα)	8
2012/C 295/13	Υπόθεση C-62/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hessisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Hessen κατά Florence Feyerbacher (Πρωτόκολλο για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της ΕΚΤ — Άρθρο 36 — Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Άρθρα 13, 15 και 23 — Συμφωνία περί της έδρας της ΕΚΤ — Άρθρο 15 — Εφαρμογή στους υπαλλήλους της ΕΚΤ των διατάξεων της γερμανικής κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας οι οποίες προβλέπουν τη χορήγηση γονικού επιδόματος)	8
2012/C 295/14	Υπόθεση C-112/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ebookers.com Deutschland GmbH κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV [Μεταφορές — Αεροπορικές μεταφορές — Κοινοί κανόνες εκμεταλλεύσεως των αεροπορικών γραμμών στην Ένωση — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Υποχρέωση του πωλητή αεροπορικού ταξιδίου να διασφαλίζει ότι η εκ μέρους του πελάτη αποδοχή των προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων γίνεται με ενεργή συναίνεση — Έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων» — Τιμή της προσφερόμενης από ανεξάρτητη ασφαλιστική εταιρία ασφαλίσεως για τυχόν ακύρωση του ταξιδίου η οποία αποτελεί μέρος της συνολικής τιμής]	9
2012/C 295/15	Υπόθεση C-130/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd κατά Comptroller-General of Patents [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Φάρμακο για το οποίο έχει χορηγηθεί ισχύουσα άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Πρώτη άδεια κυκλοφορίας — Προϊόν για το οποίο χορηγήθηκαν διαδοχικές άδειες ως φάρμακο για κτηνιατρική και για ανθρώπινη χρήση]	9
2012/C 295/16	Υπόθεση C-145/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/82/ΕΚ — Κτηνιατρικά φάρμακα — Αποκεντρωμένη διαδικασία για τη χορήγηση αδείας κυκλοφορίας κτηνιατρικού φαρμάκου στην αγορά εντός πλειόνων κρατών μελών — Γενόσημα φάρμακα παρόμοια με τα φάρμακα αναφοράς για τα οποία έχει ήδη χορηγηθεί άδεια — Άρνηση αναγνωρίσεως της αιτήσεως εκ μέρους κράτους μέλους — Σύνθεση και φαρμακευτική μορφή του φαρμάκου)	10
2012/C 295/17	Υπόθεση C-154/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ahmed Mahamdia κατά Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας — Σύμβαση συναπτόμενη με πρεσβεία τρίτου κράτους — Ετεροδικία του κράτους εργοδότη — Έννοια των όρων «υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση» του άρθρου 18, παράγραφος 2 — Συμφωνία της σύμβασης που απονέμει διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του τρίτου κράτους με το άρθρο 21]	11

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/18	Υπόθεση C-160/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bawaria Motors sp. z o.o. κατά Minister Finansów (Οδηγία 2006/112/ΕΚ — ΦΠΑ — Άρθρο 136 — Απαλλαγές — Άρθρα 313 έως 315 — Ειδικό καθεστώς φορολογήσεως του περιθωρίου κέρδους — Παράδοση μεταχειρισμένων αυτοκινήτων από υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή — Αυτοκίνητα παραδοθέντα προηγουμένως στον υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή, απαλλαγμένα από τον ΦΠΑ, εκ μέρους ενός άλλου υποκειμένου στον φόρο ο οποίος έτυχε μερικής εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών)	11
2012/C 295/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-213/11, C-214/11 και C-217/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fortuna Sp z o.o. (C-213/11), Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11) κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (Εσωτερική αγορά — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Τεχνικά πρότυπα και κανόνες — Διαδικασία πληροφορήσεως στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών — Μηχανήματα παιγνίου για μικρά κέρδη — Απαγόρευση τροποποιήσεως, ανανεώσεως και εκδόσεως αδειών εκμεταλλεύσεως — Έννοια του «τεχνικού κανόνα»)	12
2012/C 295/20	Υπόθεση C-250/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AB Lietuvos geležinkeliai κατά Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Τελωνειακή ατέλεια και απαλλαγή από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή αγαθών — Καύσιμα περιεχόμενα σε κανονικές δεξαμενές καυσίμων οδικών οχημάτων με κινητήρα — Έννοια του «οδικού οχήματος με κινητήρα» — Μηχανές έλξεως — Οδική μεταφορά και σιδηροδρομική μεταφορά — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Αρχή της ουδετερότητας)	12
2012/C 295/21	Υπόθεση C-263/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λετονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ainārs Rēdlihs κατά Valsts ieņēmumu dienests (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έννοια του όρου «οικονομική δραστηριότητα» — Παραδόσεις ξυλείας για την αντιστάθμιση των ζημιών που προκλήθηκαν από θύελλα — Μηχανισμός αντιστροφής της επιβαρύνσεως — Παράλειψη εγγραφής στο μητρώο υποκείμενων στον φόρο — Πρόστιμο — Αρχή της αναλογικότητας)	13
2012/C 295/22	Υπόθεση C-264/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Κύρωση — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Αποδεικτική αξία των δηλώσεων που έγιναν στο πλαίσιο της πολιτικής επιεικούς μεταχειρίσεως)	14
2012/C 295/23	Υπόθεση C-336/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του cour d'appel de Lyon (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects κατά Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch [Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ταμπόν στιλβώματος προοριζόμενα αποκλειστικώς για μηχανές στιλβώματος των δίσκων ημιαγωγών — Δασμολογικές κλάσεις 3919 και 8466 (ή 8486) — Έννοια των όρων «μέρη» ή «εξαρτήματα»]	14
2012/C 295/24	Υπόθεση C-376/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pie Optiek κατά Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains [Διαδίκτυο — Τομέας ανωτάτου επιπέδου.eu — Κανονισμός (ΕΚ) 874/2004 — Ονόματα τομέα — Σταδιακή καταχώριση — Άρθρο 12, παράγραφος 2 — Έννοια των «κατόχων άδειών [που αφορούν προηγούμενα δικαιώματα]» — Πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τον δικαιούχο σήματος να καταχωρίσει, στο όνομά του αλλά για λογαριασμό του δικαιούχου αυτού, ένα όνομα τομέα πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το εν λόγω σήμα — Μη παραχώρηση άδειας για άλλες χρήσεις του σημείου ως σήματος]	15

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/25	Υπόθεση C-377/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — International Bingo Technology, S.A. κατά Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1 — Οργάνωση παιγνίων μπίνγκο — Νομική υποχρέωση καταβολής ενός ποσοστού του αντιτίμου των δελτίων υπό τη μορφή κερδών στους παίκτες — Υπολογισμός της φορολογικής βάσεως)	15
2012/C 295/26	Υπόθεση C-451/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgericht Gießen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Natthaya Dülger κατά Wetteraukreis (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ταϊλανδή υπήκοος η οποία είχε συνάψει γάμο με Τούρκο εργαζόμενο και η οποία διέμεινε με αυτόν για περισσότερα από τρία έτη)	16
2012/C 295/27	Υπόθεση C-470/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA Garkalns κατά Rīgas Dome (Άρθρο 49 ΕΚ — Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση διαφάνειας — Τυχερά παίγνια — Καζίνα, αίθουσες παιγνίων και αίθουσες bingo — Υποχρέωση εκ των προτέρων λήψεως της σύμφωνης γνώμης του δήμου του τόπου εγκαταστάσεως — Εξουσία εκτιμήσεως — Ουσιαστική βλάβη των συμφερόντων του κράτους και των κατοίκων της συγκεκριμένης διοικητικής περιφέρειας — Δικαιολογίες — Αναλογικότητα)	16
2012/C 295/28	Υπόθεση C-307/12: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	17
2012/C 295/29	Υπόθεση C-313/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2012 — Giuseppa Romeo κατά Regione Siciliana	17
2012/C 295/30	Υπόθεση C-316/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 29 Ιουνίου 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm κατά TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A	18
2012/C 295/31	Υπόθεση C-323/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 5 Ιουλίου 2012 — E.On Energy Trading SE κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți	18
2012/C 295/32	Υπόθεση C-327/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 10 Ιουλίου 2012 — Ministero dello Sviluppo Economico και Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori servizi e forniture κατά Soa Nazionale Costruttori	19
2012/C 295/33	Υπόθεση C-337/12 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Ιουλίου 2012 οι Pi-Design AG, Bodum France και Bodum Logistics A/S κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	19
2012/C 295/34	Υπόθεση C-338/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουλίου 2012 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	19
2012/C 295/35	Υπόθεση C-339/12 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Ιουλίου 2012 οι Pi-Design AG, Bodum France και Bodum Logistics A/S κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	20

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/36	Υπόθεση C-340/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουλίου 2012 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	20
2012/C 295/37	Υπόθεση C-342/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal do Trabalho de Viseu (Πορτογαλία) στις 18 Ιουλίου 2012 — Worten — Equipamentos para o Lar, SA κατά ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho	21
2012/C 295/38	Υπόθεση C-351/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Plzni (Τσεχική Δημοκρατία) στις 24 Ιουλίου 2012 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA) κατά Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.	21
2012/C 295/39	Υπόθεση C-352/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2012 — Consiglio Nazionale degli Ingegneri κατά Comune di Castelvecchio Subequo, Comune di Barisciano	22
2012/C 295/40	Υπόθεση C-354/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιουλίου 2012 η Asa Sp. z o.o. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-110/11, Asa κατά ΓΕΕΑ — Merck (FEMIFERAL)	22
2012/C 295/41	Υπόθεση C-355/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 26 Ιουλίου 2012 — Nintendo Co., Ltd κ.λπ. κατά PC Box Srl και 9Net Srl	23
2012/C 295/42	Υπόθεση C-361/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2012 — Carratù Carmela κατά Poste Italiane s.p.a.	23
2012/C 295/43	Υπόθεση C-368/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Nantes (Γαλλία) στις 2 Αυγούστου 2012 — Adiamix κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών	24
2012/C 295/44	Υπόθεση C-371/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 3 Αυγούστου 2012 — Enrico Petillo και Carlo Petillo κατά Unipol	24
2012/C 295/45	Υπόθεση C-378/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), στις 3 Αυγούστου 2012 — Nnamdi Onuekwere κατά Secretary of State for the Home Department	25
	Γενικό Δικαστήριο	
2012/C 295/46	Υπόθεση T-323/12: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Knauf Insulation Technology κατά ΓΕΕΑ — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)	26
2012/C 295/47	Υπόθεση T-324/12: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Knauf Insulation Technology κατά ΓΕΕΑ — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)	26

EL

(Συνέχεια στην 3η σελίδα του εξωφύλλου)

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 677/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

ΕΕ C 287 της 22.9.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 273 της 8.9.2012

ΕΕ C 258 της 25.8.2012

ΕΕ C 250 της 18.8.2012

ΕΕ C 243 της 11.8.2012

ΕΕ C 235 της 4.8.2012

ΕΕ C 227 της 28.7.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace)

(Υπόθεση C-337/09 P) ([1])

[Αίτηση αναιρέσεως — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ' — Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — «Σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση — Περίπτωση στην οποία το Δημόσιο ως μέτοχος ελέγχει de facto τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας παραγωγής — Εξομοίωση του ελέγχου αυτού με «σημαντική κρατική παρέμβαση» — Εκτίμηση μηχανισμού θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων]

(2012/C 295/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, και G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Horovitz, avocat, κατόπιν F. Graafsma, J. Cornelis και A. Woolich, advocaten, καθώς και K. Αδαμαντόπουλος, δικηγόρος, και D. Moulis, barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf και N. Khan, καθώς και K. Talabér-Ritz), Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) (εκπρόσωπος: J. Flynn, QC)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Ιουνίου 2009, T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group κατά Συμβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο (νυν Γενικό Δικαστήριο) ακύρωσε, όσον αφορά τη Zheijiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd., το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1683/2004 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 303, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1) –Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως*

2) *Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-130/10) ([1])

[Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 — Κανονισμός (ΕΕ) 1286/2009 — Περιοριστικά μέτρα κατά προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρα 75 ΣΛΕΕ και 215 ΣΛΕΕ — Έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Κοινές θέσεις και αποφάσεις ΚΕΠΠΑ — Κοινή πρόταση του Ύπατου Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και της Επιτροπής]

(2012/C 295/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić και U. Rösslein)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Szostak)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, E. Ruffer και K. Najmanová), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Adam) Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και C. Meyer-Seitz), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1286/2009 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν (ΕΕ L 346, σ. 42) — Επιλογή νομικής βάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-334/10) ([1])

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' και β', 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 17, παράγραφος 2 — Μέρος επενδυτικού αγαθού κατεχομένου από επιχείρηση — Προσωρινή χρήση για ιδιωτικούς σκοπούς — Επέλευση μονίμων μετατροπών στο εν λόγω αγαθό — Καταβολή του ΦΠΑ για τις μόνιμες μετατροπές — Δικαίωμα εκπτώσεως)

(2012/C 295/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' και β', 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Υποκείμενος στον φόρο ο οποίος χρησιμοποίησε προσωρινά και για ίδιες ανάγκες του μέρος ενός κατεχόμενου από την επιχείρησή του επενδυτικού αγαθού και ο οποίος προέβη προς τούτο σε μόνιμου χαρακτήρα προσαρμογές σε αυτό το μέρος του αγαθού — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ που καταβλήθηκε για τις προσαρμογές μόνιμου χαρακτήρα

Διατακτικό

Τα άρθρα 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' και β', 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχουν την έννοια ότι, αφενός, ένας υποκείμενος στον φόρο ο οποίος χρησιμοποιεί προσωρινά για ίδιες ανάγκες του ένα μέρος ενός κατεχόμενου από την επιχείρησή του επενδυτικού αγαθού έχει, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών επί των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για να επιφέρει μόνιμες μετατροπές στο εν λόγω αγαθό ακόμη και αν οι μετατροπές αυτές πραγματοποιήθηκαν με σκοπό την ανωτέρω χρήση για ίδιες ανάγκες και ότι, αφετέρου, το εν λόγω δικαίωμα εκπτώσεως υφίσταται ανεξαρτήτως του ζητήματος αν, κατά την απόκτηση του επενδυτικού αγαθού στο οποίο επήλθαν οι εν λόγω μετατροπές, χρεώθηκε ΦΠΑ στον υποκείμενο στον φόρο και αν ο υποκείμενος στον φόρο προέβη σε έκπτωση του ΦΠΑ αυτού.

([1]) ΕΕ C 246 σ. 11.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Sozialgericht Würzburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Doris Reichel-Albert κατά Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Υπόθεση C-522/10) ([1])

[Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρο 44, παράγραφος 2 — Κρίση περί του δικαιώματος συντάξεως γήρατος — Συνυπολογισμός περιόδων ανατροφής τέκνων που συμπληρώθηκαν σε άλλο κράτος μέλος — Δυνατότητα εφαρμογής — Άρθρο 21 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών]

(2012/C 295/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Würzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Doris Reichel-Albert

κατά

Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sozialgericht Würzburg — Ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 284, σ. 1) — Προϋποθέσεις συνυπολογισμού περιόδων ανατροφής τέκνων που συμπληρώθηκαν σε άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο της κρίσεως περί του δικαιώματος συντάξεως γήρατος — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που εξαρτά τον συνυπολογισμό τέτοιων περιόδων από την προϋπόθεση να έχει ασκήσει ο ενδιαφερόμενος, κατά την ανατροφή ή ευθύς πριν από τη γέννηση του τέκνου, μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα υπαγόμενη σε υποχρεωτική ασφάλιση, προϋπόθεση η οποία ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τον μη συνυπολογισμό ορισμένης περιόδου ανατροφής τέκνων ούτε στο κράτος μέλος κατοικίας κατά την ανατροφή του τέκνου, ούτε στο αρμόδιο κράτος μέλος

Διατακτικό

Σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι υποχρεώνει τον αρμόδιο φορέα ενός κράτους μέλους να συνυπολογίζει, για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος, τις περιόδους που αφιερώθηκαν στην ανατροφή τέκνου οι οποίες συμπληρώθηκαν σε άλλο κράτος μέλος, ως εάν οι περίοδοι αυτές να είχαν συμπληρωθεί στο έδαφός του από πρόσωπο το οποίο έχει ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα στο πρώτο κράτος μέλος και το όποιο, κατά τη γέννηση των τέκνων του, είχε παύσει προσωρινά να εργάζεται και είχε εγκατασταθεί, για λόγους αυστηρά οικογενειακούς, στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους.

([1]) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-565/10) ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3, 4 και 10 — Συστήματα αποχετεύσεως — Δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία — Σταθμοί επεξεργασίας — Αντιπροσωπευτικά δείγματα)

(2012/C 295/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και M. Russo, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 3, 4 και 10 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Παραλείποντας:*

— *να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι οικισμοί Acri, Siderno, Bagnara Calabra, Bianco, Castrovillari, Crotone, Santa Maria Cedro, Lamezia Terme, Mesoraca, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rende, Rossano, Scalea, Sellia Marina, Soverato, Strongoli (Καλαβρία), Cervignano del Friuli (Friuli-Venezia Giulia), Frascati (Lazio), Porto Cesareo, Supersano, Taviano (Puglia), Misterbianco και λοιποί, Aci Catena, Adrano, Catania και λοιποί, Giarre-Mascali-Riposto και λοιποί, Caltagirone, Aci Castello, Acireale και λοιποί, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Agrigento και περίχωρα, Porto Empedocle, Sciacca, Cefalù, Carini και ASI Palermo, Palermo και όμορες περιφέρειες, Santa Flavia, Augusta, Priolo Gargallo, Carlentini, Scoglitti, Marsala, Messina 1, Messina και Messina 6 (Σικελία), των οποίων το ισοδύναμο πληθυσμού υπερβαίνει τις 15 000 και οι οποίοι απορρίπτουν λύματα σε ύδατα που δεν θεωρούνται ως «ευαίσθητες περιοχές» κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, διαθέτουν δίκτυα αποχετεύσεως των αστικών λυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής,*

— *να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι, στους οικισμούς Lanciano-Castel Frentano (Abruzzo), Acri, Siderno, Bagnara Calabra, Castrovillari, Crotone, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rossano (Καλαβρία), Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Vico Equense (Καμπανία), Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli-Venezia Giulia), Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Imperia, Santa Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco, Riva Ligure (Liguria), Casamassima, Casarano, Porto Cesareo, San Vito dei Normanni, Supersano (Puglia), Misterbianco και λοιπούς, Scordia-Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascali-Riposto και λοιπούς, Caltagirone, Aci Castello, Acireale και λοιπούς, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento και περίχωρα, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini και ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Ragusa, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetrano 1, Triscina Marinella, Marsala,*

Mazara del Vallo, Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina 1, Messina 6, Milazzo, Patti και Rometta (Σικελία), των οποίων το ισοδύναμο πληθυσμού υπερβαίνει τις 15 000 και οι οποίοι απορρίπτουν λύματα σε ύδατα που δεν θεωρούνται ως «ευαίσθητες περιοχές» κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1137/2008, τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής, και

— *να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου οι σταθμοί επεξεργασίας αστικών λυμάτων, που κατασκευάζονται προς συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις των άρθρων 4 έως 7 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1137/2008, να σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, λειτουργούν και συντηρούνται με τρόπο που να εξασφαλίζει επαρκείς αποδόσεις υπό όλες τις συνήθεις τοπικές κλιματικές συνθήκες, ενώ κατά τον σχεδιασμό να λαμβάνονται παράλληλα υπόψη οι εποχιακές διακυμάνσεις του φορτίου, στους οικισμούς Lanciano-Castel Frentano (Abruzzo), Acri, Siderno, Bagnara Calabra, Castrovillari, Crotone, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rossano (Καλαβρία), Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Vico Equense (Καμπανία), Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli-Venezia Giulia), Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Imperia, Santa Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco, Riva Ligure (Liguria), Casamassima, Casarano, Porto Cesareo, San Vito dei Normanni, Supersano (Puglia), Misterbianco και λοιπούς, Scordia-Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascali-Riposto και λοιπούς, Caltagirone, Aci Castello, Acireale και λοιπούς, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento και περίχωρα, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini και ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Ragusa, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetrano 1, Triscina Marinella, Marsala, Mazara del Vallo, Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina 1, Messina 6, Milazzo, Patti και Rometta (Σικελία),*

η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4, παράγραφοι 1 και 3, και 10 της οδηγίας 91/271, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1137/2008.

2) *Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 30 της 29.01.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice, Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Littlewoods Retail Ltd κ.λπ. κατά Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs

(Υπόθεση C-591/10) (1)

(Δεύτερη και έκτη οδηγία ΦΠΑ — Φόρος εισροών — Επιστροφή του υπερβάλλοντος ποσού — Καταβολή τόκων — Διαδικαστικές λεπτομέρειες)

(2012/C 295/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Littlewoods Retail Ltd κ.λπ.

κατά

Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 8 και του παραρτήματος Α, σημείο 13, της δεύτερης οδηγίας 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 5) — Ερμηνεία του άρθρου 11, μέρος Α, παράγραφος 3, στοιχείο β', και του άρθρου 11, μέρος Γ, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Επιστροφή του υπερβάλλοντος ποσού του φόρου εισροών — Εφαρμοστέο επιτόκιο

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι επιβάλλει να έχει ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος κατέβαλε υπερβολικά υψηλό ποσό ΦΠΑ το οποίο εισπράχθηκε από το οικείο κράτος μέλος κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ένωσης περί ΦΠΑ, δικαίωμα επιστροφής του κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης εισπραχθέντος φόρου, καθώς και δικαίωμα να εισπράξει τόκους επί του ποσού αυτού. Στο εθνικό δίκαιο εναπόκειται να καθορίσει, σε συμφωνία με τις αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας, αν το επίμαχο στην κύρια δίκη ποσό πρέπει να καταβληθεί εντόκως, σύμφωνα με ένα σύστημα απλών ή με ένα σύστημα «σύνθετων» τόκων ή σύμφωνα με σύστημα άλλου είδους τόκων.

(1) ΕΕ C 89 της 19.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 — Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. κατά Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-628/10 P και C-14/11 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποιήσεως ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δυνατότητα καταλογισμού της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικών εταιριών στις μητρικές τους — Τεκμήριο αθωότητας — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση)

(2012/C 295/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (εκπρόσωποι: M. Odriozola Alén και A. João Vide, abogados)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier και R. Sauer)

και

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier και R. Sauer)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (εκπρόσωποι: M. Odriozola Alén και A. João Vide, abogados)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2010, στην υπόθεση T-24/75, Alliance One International κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, όσον αφορά την Alliance One International, Inc. και την Standard Commercial Tobacco Co. Inc., προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως C(2004) 4030 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης (υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — τομέας του ακατέργαστου καπνού στην Ισπανία), σχετικά με σύμπραξη για τον καθορισμό των τιμών που καταβάλλονται στους παραγωγούς και των ποσοτήτων που αγοράζονται από αυτούς στην ισπανική αγορά ακατέργαστου καπνού.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.*

2) *Η Alliance One International Inc. και η Standard Commercial Tobacco Co. Inc. φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-628/10 P.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Alliance One International Inc., η Standard Commercial Tobacco Co. Inc. και η Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-14/11 P.*

---

[1] ΕΕ C 72 της 5.3.2011 και ΕΕ C 80 της 12.03.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marianne Scheunemann κατά Finanzamt Bremerhaven

(Υπόθεση C-31/11) [1]

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άμεση φορολογία — Φόρος κληρονομίας — Μέθοδος υπολογισμού του φόρου — Κτήση, με κληρονομική διαδοχή, της μερίδας συμμετοχής του μοναδικού εταίρου κεφαλαιουχικής εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος — Εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τη χορήγηση φορολογικών πλεονεκτημάτων για τη συμμετοχή στο κεφάλαιο τέτοιων εταιριών)

(2012/C 295/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marianne Scheunemann

κατά

Finanzamt Bremerhaven

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία των άρθρων 56 ΕΚ και 58 ΕΚ — Κτήση, με κληρονομική διαδοχή, της ανήκουσας στην περιουσία του θανόντος μερίδας συμμετοχής του, ως μοναδικού εταίρου, σε κεφαλαιουχική εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτο κράτος — Φόρος κληρονομίας — Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει φορολογικά πλεονεκτήματα για τις εταιρίες που έχουν την έδρα ή την εμπορική τους διεύθυνση στην ημεδαπή

Διατακτικό

Ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο του υπολογισμού του φόρου κληρονομίας, αποκλείει την εφαρμογή ορισμένων φορολογικών πλεονεκτημάτων σε περίπτωση μεταβίβασης, αιτία θανάτου, μεριδίων συμμετοχής σε κεφαλαιουχική εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτο κράτος, ενώ παρέχει τα ίδια αυτά πλεονεκτήματα για την κτήση τέτοιων μεριδίων με κληρονομική διαδοχή όταν η οικεία εταιρία έχει την έδρα της σε κράτος μέλος, θίγει πρωτίστως την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης κατά την έννοια των άρθρων 49 ΣΛΕΕ επ., εφόσον τα μερίδια συμμετοχής παρέχουν στον κάτοχό τους τη δυνατότητα άσκησης αναμφισβήτητης επιρροής στις αποφάσεις της εν λόγω εταιρίας και καθορισμού των δραστηριοτήτων της. Τα άρθρα αυτά δεν έχουν εφαρμογή σε περιπτώσεις που αφορούν μερίδια συμμετοχής στο κεφάλαιο εταιρίας η οποία έχει την έδρα της σε τρίτο κράτος.

([1]) ΕΕ C 113 της 9.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A Oy

(Υπόθεση C-33/11) ([1])

(Έκτη οδηγία — Απαλλαγές — Άρθρο 15, σημείο 6 — Απαλλαγή των παραδόσεων αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται από αεροπορικές εταιρίες οι οποίες εκτελούν κυρίως διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω — Παράδοση αεροσκαφών σε επιχείρηση που τα θέτει στη διάθεση της εν λόγω εταιρίας — Έννοια του όρου «διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω» — Ναυλωμένες πτήσεις)

(2012/C 295/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A Oy

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία του άρθρου 15, σημείο 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ.έκδ. 09/001 σ. 49) — Φοροαπαλλαγή ορισμένων πράξεων σχετικών με αεροσκάφη που χρησιμοποιούνται από αεροπορικές εταιρίες οι οποίες εκτελούν κυρίως διεθνείς μεταφορές έναντι κομίστρου — Ζήτημα αν περιλαμβάνονται και πράξεις εταιριών που εκτελούν κυρίως διεθνείς ναυλωμένες πτήσεις προς κάλυψη των αναγκών επιχειρήσεων και ιδιωτών — Παράδοση αεροσκαφών σε επιχειρηματία ο οποίος δεν ασκεί ο ίδιος κυρίως δραστηριότητα διεθνών αεροπορικών μεταφορών έναντι κομίστρου, αλλά θέτει το αεροσκάφος στη διάθεση άλλης επιχειρήσεως που ασκεί τέτοια δραστηριότητα.

Διατακτικό

1) *Στις «διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω», κατά την έννοια του άρθρου 15, σημείο 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, περιλαμβάνονται και οι διεθνείς ναυλωμένες πτήσεις προς κάλυψη των αναγκών επιχειρήσεων και ιδιωτών.*

2) *Το άρθρο 15, σημείο 6, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/111, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτό απαλλαγή ισχύει και για την παράδοση αεροσκάφους σε επιχείρηση που δεν είναι η ίδια «αεροπορική εταιρία, η οποία εκτελεί, κυρίως, διεθνείς μεταφορές επί κομίστρω» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αλλά αποκτά το εν λόγω αεροσκάφος με αποκλειστικό σκοπό τη χρησιμοποίησή του από την εν λόγω εταιρία.*

3) *Οι περιστάσεις που εκθέτει το αιτούν δικαστήριο, δηλαδή το γεγονός ότι η αγοράστρια εταιρία του αεροσκάφους μετακυλίει τη χρέωση για τη χρήση του σε ιδιώτη, ο οποίος είναι μέτοχός της και χρησιμοποιεί το εν λόγω αεροσκάφος κατά κύριο λόγο προς κάλυψη δικών του επαγγελματικών και/ή ιδιωτικών αναγκών, ενώ η αεροπορική εταιρία μπορεί να διαθέτει το αεροσκάφος και για άλλες πτήσεις, δεν μπορούν να μεταβάλουν την απάντηση που δόθηκε στο δεύτερο ερώτημα.*

([1]) ΕΕ C 89 της 19.03.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst κατά Deutsche Bank AG

(Υπόθεση C-44/11) ([1])

[Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ' — Φοροαπαλλαγή των υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους (διαχείριση χαρτοφυλακίου)]

(2012/C 295/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

κατά

Deutsche Bank AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' και ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) –Απαλλαγή των πράξεων διαχειρίσεως περιουσιών σε τίτλους που πραγματοποιούνται για λογαριασμό ιδιωτών πελατών

Διατακτικό

1) *Η παροχή υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, ήτοι η αμειβόμενη δραστηριότητα η οποία συνίσταται, για έναν υποκείμενο στον φόρο, στην αυτοτελή λήψη αποφάσεων αγοράς και πωλήσεως τίτλων και εκτέλεση των αποφάσεων αυτών με την αγορά και πώληση τίτλων, αποτελείται από δύο στοιχεία τα οποία συνδέονται τόσο στενά μεταξύ τους ώστε αντικειμενικώς να αποτελούν μόνο μία αδιάσπαστη οικονομική παροχή.*

2) *Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία στ' ή ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η διαχείριση περιουσίας σε τίτλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.*

3) *Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται αποκλειστικώς στις παροχές υπηρεσιών που απαριθμεί το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως ζ', της εν λόγω οδηγίας, αλλά και στις παροχές υπηρεσιών διαχειρίσεως περιουσίας σε τίτλους.*

([1]) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö κατά A Oy

(Υπόθεση C-48/11) ([1])

(Άμεση φορολογία — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρθρα 31 και 40 — Οδηγία 2009/133/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος και εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον ΕΟΧ — Άρνηση χορηγήσεως φορολογικού πλεονεκτήματος — Σύμβαση περί αμοιβαίας διοικητικής αρωγής στον φορολογικό τομέα)

(2012/C 295/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

κατά

A Oy

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Άρθρα 31 και 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ L 1, σ. 3) — Ερμηνεία της οδηγίας 2009/133/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το εφαρμοστέο στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE από ένα κράτος μέλος σε άλλο (ΕΕ L 310, σ. 34) — Πεδία εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας — Ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης εντός κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτο κράτος μέλος του ΕΟΧ (Νορβηγία) — Δυνατότητα εξομοιώσεως, από φορολογικής απόψεως, της σχετικής συναλλαγής προς ανταλλαγή μετοχών μεταξύ ημεδαπών εταιριών ή μεταξύ εταιριών εγκατεστημένων εντός κρατών μελών

Διατακτικό

Αντιβαίνει στο άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, νομοθεσία κράτους μέλους η οποία εξομοιώνει προς φορολογητέα μεταβίβαση μετοχών την ανταλλαγή μετοχών μεταξύ εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφος του εν λόγω κράτος μέλος και εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφος τρίτης χώρας που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας αυτής, ενώ μια τέτοια πράξη θα τύγχανε ουδέτερης φορολογικής μεταχειρίσεως αν αφορούσε αποκλειστικά ημεδαπές εταιρίες ή εταιρίες εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, στον βαθμό που υφίσταται μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και της ως άνω τρίτης χώρας σύμβαση περί αμοιβαίας διοικητικής αρωγής στον φορολογικό τομέα προβλέπουσα ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρχών η οποία είναι εξίσου αποτελεσματική με αυτή που προβλέπεται από τις οδηγίες 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων, και 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

([1]) ΕΕ C 103 σ. 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Hessisches Landessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Hessen κατά Florence Feyerbacher

(Υπόθεση C-62/11) ([1])

(Πρωτόκολλο για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της ΕΚΤ — Άρθρο 36 — Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Άρθρα 13, 15 και 23 — Συμφωνία περί της έδρας της ΕΚΤ — Άρθρο 15 — Εφαρμογή στους υπαλλήλους της ΕΚΤ των διατάξεων της γερμανικής κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας οι οποίες προβλέπουν τη χορήγηση γονικού επιδόματος)

(2012/C 295/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Land Hessen

κατά

Florence Feyerbacher

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Ερμηνεία του άρθρου 15 της συμφωνίας της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας περί της έδρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Δικαίωμα μίας υπαλλήλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που έχει τη γερμανική ιθαγένεια να λαμβάνει το γονικό επίδομα που προβλέπεται από τη γερμανική νομοθεσία — Χαρακτηρισμός της συμφωνίας περί της έδρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ως τμήματος του δικαίου της Ένωσης ή ως σύμβασης διεθνούς δικαίου — Δυνατότητα εφαρμογής στους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας των διατάξεων του γερμανικού δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που διέπουν το γονικό επίδομα

Διατακτικό

Το άρθρο 15 της συμφωνίας της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 μεταξύ της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας περί της έδρας του εν λόγω οργάνου, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, όπως προσαρτήθηκε στη Συνθήκη ΕΚ, δεν αποκλείει τη δυνατότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να χορηγεί επιδόματα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη.

([1]) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ebookers.com Deutschland GmbH κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Υπόθεση C-112/11) ([1])

[Μεταφορές — Αεροπορικές μεταφορές — Κοινοί κανόνες εκμεταλλεύσεως των αεροπορικών γραμμών στην Ένωση — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Υποχρέωση του πωλητή αεροπορικού ταξιδίου να διασφαλίζει ότι η εκ μέρους του πελάτη αποδοχή των προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων γίνεται με ενεργή συναίνεση — Έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων» — Τιμή της προσφερόμενης από ανεξάρτητη ασφαλιστική εταιρία ασφαλίσεως για τυχόν ακύρωση του ταξιδίου η οποία αποτελεί μέρος της συνολικής τιμής]

(2012/C 295/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ebookers.com Deutschland GmbH

κατά

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Köln — Ερμηνεία του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 293, σ. 3) — Υποχρέωση του πωλητή του αεροπορικού ταξιδιού να βεβαιώνεται ότι η εκ μέρους του πελάτη αποδοχή των προαιρετικών επιπρόσθετων χρεώσεων γίνεται με ρητή συναίνεση — Έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων χρεώσεων» — Αξία ασφαλίσεως ακυρώσεως παρεχόμενης από ανεξάρτητη ασφαλιστική εταιρία, που αποτελεί μέρος της συνολικής τιμής και χρεώνεται στον πελάτη μαζί με τον αεροπορικό ναύλο

Διατακτικό

Στην έννοια των «προαιρετικών επιπρόσθετων τιμολογήσεων», κατά το άρθρο 23, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα, περιλαμβάνονται τα σχετικά με το αεροπορικό ταξίδι έξοδα των παροχών, όπως της ασφαλίσεως της κύριας δίκης για τυχόν ακύρωση του ταξιδίου, τις οποίες προσφέρει τρίτος πλην του αερομεταφορέα και χρεώνονται στον πελάτη από τον πωλητή του ταξιδίου αυτού μαζί με τον αεροπορικό ναύλο υπό μορφή ενιαίας τιμής.

([1]) ΕΕ C 173 της 11.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd κατά Comptroller-General of Patents

(Υπόθεση C-130/11) ([1])

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Φάρμακο για το οποίο έχει χορηγηθεί ισχύουσα άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Πρώτη άδεια κυκλοφορίας — Προϊόν για το οποίο χορηγήθηκαν διαδοχικές άδειες ως φάρμακο για κτηνιατρική και για ανθρώπινη χρήση]

(2012/C 295/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

κατά

Comptroller-General of Patents

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/92 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992 σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 182, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67) — Όροι χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας — Ημερομηνία της πρώτης άδειας κυκλοφορίας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τη χορήγηση πιστοποιητικού — Προϊόντα που περιέχουν την ίδια δραστική ουσία και έχουν αμφότερα λάβει άδεια κυκλοφορίας, το μεν πρώτο για κτηνιατρικό φάρμακο που αφορά συγκεκριμένη ένδειξη, το δε δεύτερο για φάρμακο για ανθρώπινη χρήση που αφορά διαφορετική ένδειξη.

Διατακτικό

1) *Τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχουν την έννοια ότι, σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, η ύπαρξη και μόνον προγενέστερης άδειας κυκλοφορίας στην αγορά αποκτηθείσας για φάρμακο προοριζόμενο για κτηνιατρική χρήση δεν απαγορεύει τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για διαφορετική χρήση του ίδιου προϊόντος για την οποία χορηγήθηκε άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση αυτή εμπίπτει στο πεδίο προστασίας που παρέχει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο προβλήθηκε προς στήριξη της αιτήσεως χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας.*

2) *Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι αναφέρεται στην άδεια κυκλοφορίας στην αγορά ενός προϊόντος εμπίπτοντος στο πεδίο προστασίας που παρέχει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που προβλήθηκε προς στήριξη της αιτήσεως χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας.*

3) *Οι απαντήσεις στα προηγούμενα προδικαστικά ερωτήματα δεν θα ήταν διαφορετικές εάν, σε μια περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπου η ίδια δραστική ουσία περιέχεται σε δύο φάρμακα που έλαβαν διαδοχικές άδειες κυκλοφορίας στην αγορά, η δεύτερη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά απαιτούσε την υποβολή πλήρους αιτήσεως, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, ή εάν το προϊόν που καλύπτεται από την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά του αντίστοιχου φαρμάκου ενέπιπτε στο πεδίο προστασίας ενός διαφορετικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που ανήκει σε διαφορετικό δικαιούχο από τον αιτούντα το συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας.*

(1) ΕΕ C 179 της 18.06.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-145/11) (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/82/ΕΚ — Κτηνιατρικά φάρμακα — Αποκεντρωμένη διαδικασία για τη χορήγηση αδείας κυκλοφορίας κτηνιατρικού φαρμάκου στην αγορά εντός πλειόνων κρατών μελών — Γενόσημα φάρμακα παρόμοια με τα φάρμακα αναφοράς για τα οποία έχει ήδη χορηγηθεί άδεια — Άρνηση αναγνωρίσεως της αιτήσεως εκ μέρους κράτους μέλους — Σύνθεση και φαρμακευτική μορφή του φαρμάκου)

(2012/C 295/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová, A. Marghelis και O. Beynet)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, S. Menez και R. Loosli-Surrans)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 32 και 33 της οδηγίας 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311, σ. 1) — Αποκεντρωμένη διαδικασία για τη χορήγηση αδείας κυκλοφορίας στην αγορά εντός πλειόνων κρατών μελών — Γενόσημα φάρμακα παρόμοια με τα φάρμακα αναφοράς για τα οποία έχει ήδη χορηγηθεί άδεια — Άρνηση αναγνωρίσεως της αιτήσεως εκ μέρους κράτους μέλους, βασιζόμενη σε επιστημονικούς λόγους που έχουν σχέση με τη σύνθεση του φαρμάκου και την επιλογή της φαρμακευτικής μορφής — Αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Η Γαλλική Δημοκρατία, αρνούμενη να αναγνωρίσει δύο αιτήσεις αδείας κυκλοφορίας στην αγορά για τα κτηνιατρικά φάρμακα CT-Line 15 % Premix και CT-Line 15 % Oral Powder στο πλαίσιο της αποκεντρωμένης διαδικασίας που προβλέπει η οδηγία 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 32 και 33 της οδηγίας αυτής.*

2) *Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 160 της 28.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ahmed Mahamdia κατά Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας

(Υπόθεση C-154/11) [1]

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας — Σύμβαση συναπτόμενη με πρεσβεία τρίτου κράτους — Ετεροδικία του κράτους εργοδότη — Έννοια των όρων «υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση» του άρθρου 18, παράγραφος 2 — Συμφωνία της σύμβασης που απονέμει διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του τρίτου κράτους με το άρθρο 21]

(2012/C 295/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ahmed Mahamdia

κατά

Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλγερίας

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesarbeitsgericht Berlin — Ερμηνεία των άρθρων 18, 19 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας για την έκδοση αποφάσεως επί διαφοράς που αφορά το κύρος της απολύσεως του ενάγοντος, υπηκόου ενός κράτους μέλους και ενός τρίτου κράτους, ο οποίος εργάσθηκε ως οδηγός στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια για την πρεσβεία του τρίτου κράτους του οποίου επίσης έχει την ιθαγένεια, δυνάμει συμβάσεως εργασίας που προβλέπει τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του τρίτου αυτού κράτους.

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι μια πρεσβεία τρίτου κράτους ευρισκόμενη στο έδαφος κράτους μέλους συνιστά «εγκατάσταση» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με σύμβαση εργασίας συναφθείσα από την πρεσβεία για λογαριασμό του διαπιστεύοντος κράτους, όταν τα καθήκοντα που εκτελεί ο εργαζόμενος δεν εμπίπτουν στην άσκηση δημόσιας εξουσίας. Στο επιληφθέν εθνικό δικαστήριο απόκειται να προσδιορίσει την ακριβή φύση των καθηκόντων που εκτελεί ο εργαζόμενος.*

2) *Το άρθρο 21, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι μια συμφωνία παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας, συναφθείσα πριν τη γένεση συγκεκριμένης διαφοράς, εμπίπτει στη διάταξη αυτή στο μέτρο που παρέχει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να προσφύγει, πέραν των δικαστηρίων που έχουν υπό κανονικές συνθήκες δικαιοδοσία κατ' εφαρμογή των ειδικών κανόνων των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού αυτού, και σε άλλα δικαστήρια, περιλαμβανομένων, ενδεχομένως, και δικαστηρίων που έχουν την έδρα τους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

[1] ΕΕ C 173 της 11.06.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bawaria Motors sp. z o.o. κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-160/11) [1]

(Οδηγία 2006/112/ΕΚ — ΦΠΑ — Άρθρο 136 — Απαλλαγές — Άρθρα 313 έως 315 — Ειδικό καθεστώς φορολογήσεως του περιθωρίου κέρδους — Παράδοση μεταχειρισμένων αυτοκινήτων από υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή — Αυτοκίνητα παραδοθέντα προηγουμένως στον υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή, απαλλαγμένα από τον ΦΠΑ, εκ μέρους ενός άλλου υποκειμένου στον φόρο ο οποίος έτυχε μερικής εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών)

(2012/C 295/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bawaria Motors sp. z o.o.

κατά

Minister Finansów

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) — Ερμηνεία των άρθρων 136, 313, παράγραφος 1, 314 καθώς και 315 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Ειδικό καθεστώς για υποκείμενους στον φόρο μεταπωλητές — Πώληση μεταχειρισμένων οχημάτων σε τελικούς καταναλωτές — Εφαρμογή του καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους στην περίπτωση κατά την οποία ο μεταπωλητής αγόρασε το όχημα με φοροαπαλλαγή από πρόσωπο το οποίο εδικαιούτο μερικής εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών

Διατακτικό

Τα άρθρα 313, παράγραφος 1, και 314 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 136 και 315 της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι ένας υποκείμενος στον φόρο μεταπωλητής δεν εμπίπτει στο καθεστώς φορολογήσεως του περιθωρίου κέρδους οσάκις παραδίδει αυτοκίνητα θεωρούμενα ως μεταχειρισμένα αγαθά, υπό την έννοια του άρθρου 311, παράγραφος 1, σημείο 1, της εν λόγω οδηγίας, τα οποία απέκτησε προηγουμένως απαλλασσόμενος από τον ΦΠΑ από έναν άλλο υποκείμενο στον φόρο ο οποίος είχε δικαίωμα μερικής εκπτώσεως του εν λόγω φόρου που καταβλήθηκε σε προηγούμενο στάδιο επί της τιμής αγοράς των αυτοκινήτων αυτών.

[1] ΕΕ C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fortuna Sp z o.o. (C-213/11), Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11) κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-213/11, C-214/11 και C-217/11) ([1])

(Εσωτερική αγορά — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Τεχνικά πρότυπα και κανόνες — Διαδικασία πληροφορήσεως στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών — Μηχανήματα παιγνίου για μικρά κέρδη — Απαγόρευση τροποποιήσεως, ανανεώσεως και εκδόσεως αδειών εκμεταλλεύσεως — Έννοια του «τεχνικού κανόνα»)

(2012/C 295/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fortuna Sp z o.o. (C-213/11) Grand sp. z o.o. (C-214/11), Forta sp. z o.o. (C-217/11)

κατά

Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Ερμηνεία του άρθρου 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006 (ΕΕ L 204, σ. 37) — Έννοια του «τεχνικού κανόνα» — Εθνική διάταξη που απαγορεύει την τροποποίηση της άδειας λειτουργίας μηχανικών παιγνίων για μικρά κέρδη όσον αφορά τον τόπο εγκαταστάσεως των μηχανημάτων

Διατακτικό

Το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι εθνικές διατάξεις όπως αυτές του νόμου περί τυχερών παιγνίων (ustawa o grach hazardowich) της 19ης Νοεμβρίου 2009, οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα να περιορίζουν, ή ακόμα να καθιστούν σταδιακά αδύνατη, την εκμετάλλευση αυτόματων μηχανικών παιγνίων για μικρά κέρδη σε χώρους εκτός των καζίνων και των αιθουσών παιγνίων, μπορούν να συνιστούν «τεχνικούς κανόνες» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, τα σχέδια των οποίων πρέπει να αποτελούν αντικείμενο της γνωστοποιήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι εν λόγω διατάξεις συνιστούν όρους δυνάμενους να επηρεάσουν σημαντικά τη φύση ή την εμπορία του οικείου προϊόντος, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

([1]) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AB Lietuvos geležinkeliai κατά Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-250/11) ([1])

(Τελωνειακή ατέλεια και απαλλαγή από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή αγαθών — Καύσιμα περιεχόμενα σε κανονικές δεξαμενές καυσίμων οδικών οχημάτων με κινητήρα — Έννοια του «οδικού οχήματος με κινητήρα» — Μηχανές έλξεως — Οδική μεταφορά και σιδηροδρομική μεταφορά — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Αρχή της ουδετερότητας)

(2012/C 295/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AB Lietuvos geležinkeliai

κατά

Vilniaus teritorinė muitinė, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Ερμηνεία του άρθρου 112 του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών (ΕΕ L 105, σ. 1) και του άρθρου 107, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1186/2009 του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2009, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών (ΕΕ L 324, σ. 23) — Ερμηνεία του άρθρου 82, παράγραφος 1, της οδηγίας 83/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ για την απαλλαγή από το φόρο προστιθέμενης αξίας ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών (ΕΕ L 105, σ. 38) και του άρθρου 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/132/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 143, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την απαλλαγή από

τον φόρο προστιθέμενης αξίας ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών (ΕΕ L 292, σ. 5) — Εισαγωγή, άνευ δασμών και με απαλλαγή από τον ΦΠΑ, καυσίμων που περιέχονται σε κανονικές δεξαμενές καυσίμων σε μηχανοκίνητα οδικά οχήματα — Εταιρία η οποία γέμισε, στο έδαφος τρίτης χώρας, με πετρέλαιο τις κανονικές δεξαμενές καυσίμων των μηχανών της έλξεως (locomotives) — Έννοια των μηχανοκίνητων οδικών οχημάτων

Διατακτικό

Τα άρθρα 112, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1315/88 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, 107, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1186/2009 του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2009, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, 82, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 83/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ όσον αφορά την απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας της τελικής εισαγωγής ορισμένων αγαθών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/331/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1988, και 84, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/132/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, για καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 143, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών, έχουν την έννοια ότι δεν ισχύουν ως προς τις μηχανές έλξεως.

([1]) ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λετονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ainārs Rēdlihs κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-263/11) ([1])

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έννοια του όρου «οικονομική δραστηριότητα» — Παραδόσεις ξυλείας για την αντιστάθμιση των ζημιών που προκλήθηκαν από θύελλα — Μηχανισμός αντιστροφής της επιβαρύνσεως — Παράλειψη εγγραφής στο μητρώο υποκείμενων στον φόρο — Πρόστιμο — Αρχή της αναλογικότητας)

(2012/C 295/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ainārs Rēdlihs

κατά

Valsts ieņēmumu dienests

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 4 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) και του άρθρου 9 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Έννοιες του υποκείμενου στον φόρο και της οικονομικής δραστηριότητας — Παραδόσεις ξυλείας από φυσικό πρόσωπο, ιδιοκτήτη δασικής εκτάσεως προοριζόμενης για τις προσωπικές του ανάγκες, με σκοπό την αντιστάθμιση των συνεπειών θύελλας — Συμφωνία με την αρχή της αναλογικότητας ενός εθνικού μέτρου που επιβάλλει, λόγω της μη εγγραφής σε μητρώο υποκείμενων στον φόρο προστιθέμενης αξίας, πρόστιμο ύψους ίσου με τον φόρο που θα οφειλόταν κανονικά βάσει της αξίας των παραδοθέντων αγαθών, παρά το γεγονός ότι το πρόσωπο στο οποίο επιβλήθηκε το πρόστιμο δεν θα όφειλε να καταβάλει τον φόρο, ακόμη και αν είχε εγγραφεί στο μητρώο

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/138/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι οι παραδόσεις ξυλείας τις οποίες πραγματοποίησε φυσικό πρόσωπο με σκοπό την αντιστάθμιση των συνεπειών περιστατικού ανωτέρας βίας εντάσσονται στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως ενσώματου αγαθού η οποία πρέπει να χαρακτηρίζεται ως «οικονομική δραστηριότητα» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον οι εν λόγω παραδόσεις πραγματοποιήθηκαν με σκοπό την άντληση εσόδων διαρκούς χαρακτήρα. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει το σύνολο των στοιχείων της εξεταζόμενης υποθέσεως προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η εκμετάλλευση ενσώματου αγαθού, όπως μια δασική έκταση, πραγματοποιείται με σκοπό την άντληση εσόδων διαρκούς χαρακτήρα.*

2) *Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αποκλείεται να είναι αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας ο κανόνας του εθνικού δικαίου που επιτρέπει την επιβολή προστίμου, το ύψος του οποίου είναι ίσο προς τον γενικό συντελεστή ΦΠΑ που ισχύει αναλόγως της αξίας των παραδοθέντων αγαθών, στον ιδιώτη ο οποίος δεν τήρησε την υποχρέωσή του να εγγραφεί στο μητρώο υποκείμενων στον ΦΠΑ, παρά το γεγονός ότι ο ιδιώτης αυτός δεν ήταν υπόχρεος στον ως άνω φόρο. Το εθνικό δικαστήριο είναι αρμόδιο να ελέγξει εάν το ύψος της κυρώσεως βαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών οι οποίοι συνίστανται στη διασφάλιση της ορθής εισπράξεως του φόρου και στην πάταξη της φοροδιαφυγής, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της εκάστοτε περιπτώσεως και ιδίως το ακριβές ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε και την ενδεχόμενη ύπαρξη απάτης ή καταστρατηγήσεως της ισχύουσας νομοθεσίας που να οφείλεται στον υποκείμενο στον φόρο στον οποίο έχει επιβληθεί κύρωση για την παράλειψή του να εγγραφεί στο μητρώο.*

([1]) ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-264/11 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Κύρωση — Τομέας των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Αποδεικτική αξία των δηλώσεων που έγιναν στο πλαίσιο της πολιτικής επιεικούς μεταχειρίσεως)

(2012/C 295/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl (εκπρόσωπος: J. Brück, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και R. Sauer)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T 379/06, Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει την προσφυγή των αναιρεσειουσών με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C (2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ όσον αφορά σύμπραξη στον τομέα των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού, ή, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στις αναιρεσείουσες — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Εσφαλμένη εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας των δηλώσεων που έγιναν στο πλαίσιο της πολιτικής επιεικούς μεταχειρίσεως — Παράβαση των άρθρων 6 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τις Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG και Sanha Italia Srl στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 269 της 10.09.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του cour d'appel de Lyon (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects κατά Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

(Υπόθεση C-336/11) [1]

[Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Ταμπόν στιλβώματος προοριζόμενα αποκλειστικώς για μηχανές στιλβώματος των δίσκων ημιαγωγών — Δασμολογικές κλάσεις 3919 και 8466 (ή 8486) — Έννοια των όρων «μέρη» ή «εξαρτήματα»]

(2012/C 295/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Lyon

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects

κατά

Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Lyon — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) 1549/2006 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006 (ΕΕ L 301, σ. 1) και 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ L 286, σ. 1) — Υφασμάτινα ταμπόν στιλβώματος, προοριζόμενα αποκλειστικώς για μηχανή στιλβώματος των δίσκων των ημιαγωγών — Δασμολογικές κλάσεις 3919 και 8466 — Έννοιες των «μερών» ή «εναλλασσόμενων εργαλείων» — Απαλλαγή — Επιστροφή των τελωνειακών δασμών

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικώς με τους κανονισμούς περί τροποποιήσεως του παραρτήματος I του κανονισμού 2658/87, (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, (ΕΚ) 1810/2004 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, (ΕΚ) 1719/2005 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005, και (ΕΚ) 1549/2006 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006, έχει την έννοια ότι ταμπόν στιλβώματος προοριζόμενα για στιλβωτική μηχανή για την κατεργασία υλικών ημιαγωγών –η οποία αυτή καθεαυτήν υπάγεται στη δασμολογική κλάση

8464 (ή στην κλάση 8486 από την 1η Ιανουαρίου 2007)– τα οποία εισάγονται χωριστά από την εν λόγω μηχανή, έχουν τη μορφή δίσκων διάτρητων στο κέντρο τους, απαρτίζονται από μία σκληρή στρώση πολυουρεθάνης, μία στρώση αφρού πολυουρεθάνης, μία στρώση κόλλας και μία προστατευτική μεμβράνη από πλαστικό, και τα οποία δεν φέρουν κανένα στοιχείο από μέταλλο ούτε λειαντική καθαριστική ουσία και χρησιμοποιούνται για το στίλβωμα των «wafers» σε συνδυασμό με λειαντικό υγρό καθαρισμού, πρέπει δε να αντικαθίστανται με συχνότητα καθοριζόμενη από τον ρυθμό φθοράς τους, υπάγονται στη δασμολογική κλάση 3919 9010, ως πλαστικά επίπεδα αυτοκόλλητα υλικά, εκτός αυτών που έχουν τετραγωνικό ή ορθογώνιο σχήμα.

([1]) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pie Optiek κατά Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

(Υπόθεση C-376/11) ([1])

[Διαδίκτυο — Τομέας ανωτάτου επιπέδου.eu — Κανονισμός (ΕΚ) 874/2004 — Ονόματα τομέα — Σταδιακή καταχώριση — Άρθρο 12, παράγραφος 2 — Έννοια των «κατόχων άδειών [που αφορούν προηγούμενα δικαιώματα]» — Πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τον δικαιούχο σήματος να καταχωρίσει, στο όνομά του αλλά για λογαριασμό του δικαιούχου αυτού, ένα όνομα τομέα πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το εν λόγω σήμα — Μη παραχώρηση άδειας για άλλες χρήσεις του σημείου ως σήματος]

(2012/C 295/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pie Optiek

κατά

Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Bruxelles — Ερμηνεία των άρθρων 12, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του.eu τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση (ΕΕ L 162, σ. 40) — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 733/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2002, για την υλοποίηση του.eu τομέα ανωτάτου επιπέδου (ΕΕ L 113, σ. 1) — Κερδοσκοπικές και καταχρηστικές καταχωρίσεις — Έννοια των «κατόχων αδειών [που αφορούν προηγούμενα δικαιώματα]» — Πρόσωπο που έχει λάβει από τον δικαιούχο σήματος την άδεια να καταχωρίσει, στο δικό του όνομα αλλά για λογαριασμό του δικαιούχου αυτού, όνομα τομέα πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το εν λόγω σήμα, ελλείψει άλλων χρήσεων του σημείου ως σήματος — Όνομα καταχωρισμένο ελλείψει «δικαιώματος ή εννόμου συμφέροντος»

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του.eu τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που το συγκεκριμένο προηγούμενο δικαίωμα αποτελεί δικαίωμα επί σήματος, ο όρος «κάτοχοι αδειών [που αφορούν προηγούμενα δικαιώματα]» δεν καλύπτει πρόσωπο το οποίο έχει εξουσιοδοτηθεί από τον δικαιούχο του συγκεκριμένου σήματος μόνο να καταχωρίσει, στο όνομά του μεν αλλά για λογαριασμό του δικαιούχου αυτού, ένα όνομα τομέα πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το εν λόγω σήμα, χωρίς να επιτρέπεται στο πρόσωπο αυτό να κάνει εμπορική χρήση του σήματος αυτού σύμφωνη με τις λειτουργίες του σήματος.

([1]) ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 (αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Ισπανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — International Bingo Technology, S.A. κατά Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Υπόθεση C-377/11) ([1])

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1 — Οργάνωση παιγνίων μπίνγκο — Νομική υποχρέωση καταβολής ενός ποσοστού του αντιτίμου των δελτίων υπό τη μορφή κερδών στους παίκτες — Υπολογισμός της φορολογικής βάσεως)

(2012/C 295/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

International Bingo Technology, S.A.

κατά

Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Ερμηνεία των άρθρων 11 Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Βάση επιβολής του φόρου — Διοργάνωση παιγνίων μπίνγκο — Πώληση εισιτηρίων συμμετοχής στους παίκτες — Διάθεση μέρους των συγκεντρωθέντων κατά τον τρόπο αυτό ποσών στην καταβολή των κερδών στους νικητές

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1998, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση πωλήσεως δελτίων όπως τα επίμαχα, στη φορολογική βάση όσον αφορά τον φόρο προστιθέμενης αξίας δεν συμπεριλαμβάνεται το ποσοστό του αντιτίμου των δελτίων αυτών που είναι νομοθετικώς προκαθορισμένο και προορίζεται για την καταβολή των κερδών στους παίκτες.*

2) *Τα άρθρα 17, παράγραφος 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/80, έχουν την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβλέπουν ότι, για τον υπολογισμό του ποσοστού της εκπτώσεως του ΦΠΑ, το νομοθετικώς προκαθορισμένο ποσοστό του αντιτίμου των δελτίων μπίνγκο που πρέπει να καταβληθεί εκ νέου στους παίκτες υπό τη μορφή κερδών συνυπολογίζεται στον κύκλο εργασιών ο οποίος πρέπει να εμφαίνεται στον παρονομαστή του κλάσματος που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 19, παράγραφος 1.*

([1]) ΕΕ C 290 σ. 01.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgericht Gießen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Natthaya Dülger κατά Wetteraukreis

(Υπόθεση C-451/11) ([1])

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ταϊλανδή υπήκοος η οποία είχε συνάψει γάμο με Τούρκο εργαζόμενο και η οποία διέμεινε με αυτόν για περισσότερα από τρία έτη)

(2012/C 295/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Gießen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Natthaya Dülger

κατά

Wetteraukreis

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Gießen — Ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζόμενου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ταϊλανδή υπήκοος που διέμεινε με τον Τούρκο σύζυγό της για περισσότερα από τρία έτη και μέχρι της εκδόσεως του διαζυγίου της από αυτόν

Διατακτικό

Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου το οποίο είναι υπήκοος τρίτου κράτους και δεν διαθέτει την τουρκική ιθαγένεια μπορεί να επικαλεσθεί, εντός του κράτους μέλους υποδοχής, τα δικαιώματα που παρέχονται βάσει της διατάξεως αυτής, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

([1]) ΕΕ C 347 της 26.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουλίου 2012 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA Garkalns κατά Rīgas Dome

(Υπόθεση C-470/11) ([1])

(Άρθρο 49 ΕΚ — Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση διαφάνειας — Τυχερά παίγνια — Καζίνα, αίθουσες παιγνίων και αίθουσες bingo — Υποχρέωση εκ των προτέρων λήψεως της σύμφωνης γνώμης του δήμου του τόπου εγκαταστάσεως — Εξουσία εκτιμήσεως — Ουσιαστική βλάβη των συμφερόντων του κράτους και των κατοίκων της συγκεκριμένης διοικητικής περιφέρειας — Δικαιολογίες — Αναλογικότητα)

(2012/C 295/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SIA Garkalns

κατά

Rīgas Dome

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 56 ΣΛΕΕ (άρθρο 49 ΕΚ) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, προς τον σκοπό του περιορισμού των τυχερών παιγνίων, σύστημα χορηγήσεως αδειών για τη δημιουργία καζίνων, αίθουσας παιγνίων ή αιθουσών bingo– Άρνηση χορηγήσεως άδειας για τη δημιουργία αίθουσας παιγνίων για τον λόγο ότι η διοργάνωση τυχηρών παιγνίων στον επιλεγέντα χώρο θα έβλαπτε ουσιωδώς τα συμφέροντα των κατοίκων του δήμου

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται σ' αυτό νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίδικη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία παρέχει στις τοπικές αρχές ευρεία εξουσία εκτιμήσεως η οποία τους επιτρέπει να αρνούνται τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καζίνου, αίθουσας παιγνίων ή αίθουσας bingo για λόγους «ουσιαστικής βλάβης των συμφερόντων του κράτους και των κατοίκων της συγκεκριμένης διοικητικής περιφέρειας», εφόσον η νομοθεσία αυτή έχει πράγματι ως αντικείμενο τη μέριμνα για μείωση των δυνατοτήτων συμμετοχής σε παίγνια και για περιορισμό των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτόν με συνεπή και συστηματικό τρόπο ή τη διασφάλιση της δημόσιας τάξεως και υπό την προϋπόθεση ότι η εξουσία εκτιμήσεως των αρμοδίων αρχών ασκείται με διαφάνεια, καθιστώντας δυνατό τον έλεγχο της αμεροληψίας των διαδικασιών αδειοδοτήσεως, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

([1]) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-307/12)

(2012/C 295/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, D. Düsterhaus, S. Petrova)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, μη έχοντας θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή της νομοθεσίας της προς την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών ([1]), ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 40 της οδηγίας αυτής,

— να επιβάλει στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή 15 200,80 ευρώ ημερησίως από την ημέρα δημοσίευσης της απόφασης στην προκείμενη υπόθεση, λόγω του ότι το κράτος μέλος αυτό δεν τήρησε την υποχρέωσή του να ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα που έχει θεσπίσει με σκοπό την προσαρμογή της νομοθεσίας του προς την οδηγία 2008/98/ΕΚ,

— να καταδικάσει Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη θέσπιση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Δεκεμβρίου 2010.

([1]) ΕΕ L 312, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2012 — Giuseppa Romeo κατά Regione Siciliana

(Υπόθεση C-313/12)

(2012/C 295/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Giuseppa Romeo

Καθής: Regione Siciliana

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί εθνικό δικαστήριο, δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως η οποία παραπέμπει στο ευρωπαϊκό δίκαιο για αποκλειστικά εσωτερικές καταστάσεις, να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει τους κανόνες και τις αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου αποκλίνοντας από αυτούς ή εφαρμόζοντάς τους εσφαλμένα σε σχέση με την ερμηνεία που ακολουθεί η νομολογία του Δικαστηρίου;

2) Είναι συμβατή με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 3 του νόμου 241/1990 και του άρθρου 3 του περιφερειακού νόμου της Σικελίας 10/1991, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του νόμου 241/90, το οποίο υποχρεώνει την ιταλική διοίκηση να εφαρμόζει τις αρχές της έννομης τάξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράλληλα με την υποχρέωση αιτιολογίας των πράξεων της δημόσιας διοίκησης, την οποία προβλέπει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία ερμηνεία οι πράξεις οι εκδοθείσες στο πλαίσιο ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας στον συνταξιοδοτικό τομέα, οι οποίες δεν εμπεριέχουν άσκηση δημόσιας εξουσίας αλλά από τις οποίες απορρέουν δικαιώματα των ιδιωτών, μπορούν να εξαιρεθούν από την υποχρέωση αιτιολογίας; Μπορεί αυτό να θεωρηθεί παράβαση ουσιώδους τύπου του διοικητικού μέτρου;

3) Είναι το άρθρο 21 octies, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του νόμου 241/1990, όπως ερμηνεύεται με τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, σε σχέση με την υποχρέωση αιτιολογίας της διοικητικής πράξεως την οποία θεσπίζει το άρθρο 3 του ίδιου νόμου 241/1990 και το άρθρο 3 του περιφερειακού νόμου της Σικελίας 10/1991, παράλληλα με την υποχρέωση αιτιολογίας των πράξεων της δημόσιας διοίκησης, την οποία προβλέπει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμβατό με το άρθρο 1 του νόμου 241/1990, το οποίο προβλέπει υποχρέωση της διοικήσεως να εφαρμόζει τις αρχές της έννομης τάξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Κατά συνέπεια, είναι συμβατή και παραδεκτή η ερμηνεία και η εφαρμογή της δυνατότητας της διοικήσεως να συμπληρώνει την αιτιολογία διοικητικού μέτρου κατά το στάδιο της δίκης;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 29 Ιουνίου 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm κατά TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Υπόθεση C-316/12)

(2012/C 295/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: J. Sebastian Guevara Kamm

Εφεσίβλητη: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, στοιχείο ι', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 [1] την έννοια ότι οι προβλεπόμενοι στη διάταξη αυτή «σοβαροί λόγοι» μπορούν να συνίστανται μόνο σε λόγους αναγόμενους στον ίδιο τον επιβάτη που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των αερομεταφορών ή άλλων επιβατών ή θίγουν άλλα συμφέροντα δημόσιας ή συμβατικής φύσης ή μπορούν επίσης οι «σοβαροί λόγοι» να είναι άλλοι λόγοι, άσχετοι με τον ίδιο τον επιβάτη, όπως π.χ. περιπτώσεις ανωτέρας βίας;

[1] Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 5 Ιουλίου 2012 — E.On Energy Trading SE κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Υπόθεση C-323/12)

(2012/C 295/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: E.On Energy Trading SE

Καθής: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να θεωρηθεί ως «υποκείμενος στον φόρο μη εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας», κατά το άρθρο 1 της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας [1], πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο με κύρια έδρα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός Ρουμανίας, το οποίο προέβη στην καταχώριση στη Ρουμανία για τους σκοπούς του ΦΠΑ ενός φορολογικού εκπροσώπου βάσει των εσωτερικών νομικών διατάξεων που ίσχυαν πριν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

2) Συνιστά η επιβαλλόμενη υποχρέωση το νομικό πρόσωπο να μην είναι καταχωρισμένο για τους σκοπούς του ΦΠΑ βάσει της διατάξεως του άρθρου 1472, παράγραφος (1), στοιχείο a, του νόμου 571/2003 περί φορολογικού κώδικα, ο οποίος μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη τις διατάξεις της οδηγίας, επιπλέον προϋπόθεση σε σχέση με τις ρητώς προβλεπόμενες στα άρθρα 3 και 4 της [όγδοης οδηγίας], σε περίπτωση δε καταφατικής απαντήσεως, είναι επιτρεπτή μία τέτοια επιπλέον προϋπόθεση υπό το πρίσμα του άρθρου 6 της οδηγίας;

3) Επάγονται ενδεχομένως οι διατάξεις των άρθρων 3 και 4 της [όγδοης οδηγίας] άμεσα αποτελέσματα, παρέχει δηλαδή η πλήρωση των προβλεπομένων ρητώς από τις ανωτέρω διατάξεις προϋποθέσεων στο κατά την έννοια του άρθρου 1 μη εγκατεστημένο στο έδαφος της Ρουμανίας νομικό πρόσωπο το δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ, ανεξαρτήτως της μορφής υπό την οποία εφαρμόζονται στο εθνικό δίκαιο;

[1] ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 10 Ιουλίου 2012 — Ministero dello Sviluppo Economico και Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori servizi e forniture κατά Soa Nazionale Costruttori

(Υπόθεση C-327/12)

(2012/C 295/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Ministero dello Sviluppo Economico και Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori servizi e forniture

Αναιρεσίβλητη: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν οι κοινοτικές αρχές περί του ανταγωνισμού και τα άρθρα 101, 102 και 106 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εφαρμογή των αμοιβών τις οποίες προβλέπει το π.δ. 34 της 25ης Ιανουαρίου 2000 και το π.δ. 207 της 5ης Οκτωβρίου 2010 για τη δραστηριότητα πιστοποιήσεως που ασκούν οι εταιρίες οργανισμοί πιστοποιήσεως (SOA);

Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Ιουλίου 2012 οι Pi-Design AG, Bodum France και Bodum Logistics A/S κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-337/12 P)

(2012/C 295/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Pi-Design AG, Bodum France, και Bodum Logistics A/S, (εκπρόσωπος: H. Pernez, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

— να ακυρώσει το κοινοτικό σήμα 1 371 244

Επικουρικώς

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο το οποίο να οφείλει να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεώς του.

— να καταδικάσει την YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί διότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, εφαρμόζοντας εσφαλμένα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του προσβαλλομένου σημείου και παραμορφώνοντας τα ενώπιόν του αποδεικτικά στοιχεία.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουλίου 2012 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-338/12 P)

(2012/C 295/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Yoshida Metal Industry Co. Ltd και Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να δεχθεί την αναίρεση στο σύνολό της

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει την Yoshida Metal Industry Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

— Το αναιρεσείον προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που δεν απάντησε στο επιχείρημά του που αναφέρεται στη σκέψη 18 της εν λόγω αποφάσεως.

— Το αναιρεσείον προβάλλει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να έχει παρατηρήσει ότι ένα δισδιάστατο σημείο μπορεί όχι μόνο να τοποθετηθεί στην επιφάνεια ενός τρισδιάστατου αντικειμένου, αλλά και να ενσωματωθεί σε ένα τέτοιο αντικείμενο. Επομένως, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι πιθανοί τρόποι με τους οποίους το επίμαχο σημείο μπορεί, κατά την ημερομηνία καταθέσεως, να ενσωματωθεί σε ένα τρισδιάστατο αντικείμενο. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την εξέταση στην οποία προέβη αποκλειστικώς στα προϊόντα που πράγματι διατίθενται στο εμπόριο. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών ρητώς ανέφερε ότι στήριξε τα συμπεράσματά του κατ' ουσίαν στις αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που είχε καταθέσει η Pi-Design. Εν πάση περιπτώσει, οι αναφορές σε πρόσθετα στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονται τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα προϊόντα που πράγματι διατίθενται στο εμπόριο, δεν πρέπει να απαγορεύονται, εφόσον τα στοιχεία αυτά επιρρωννύουν το συμπέρασμα ότι τα χαρακτηριστικά του επίμαχου σημείου, όπως αυτό κατατέθηκε, είναι ικανά να οδηγήσουν στην επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος αφ' ης στιγμής το σημείο θα ενσωματωθεί σε ένα τρισδιάστατο αντικείμενο. Αυτή είναι η μόνη ορθή προσέγγιση για τη διαφύλαξη της ασφάλειας δικαίου και του δημοσίου συμφέροντος που αποτελούν τη βάση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Ιουλίου 2012 οι Pi-Design AG, Bodum France και Bodum Logistics A/S κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-339/12 P)

(2012/C 295/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Pi-Design AG, Bodum France, και Bodum Logistics A/S, (εκπρόσωπος: H. Pernez, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Με την αίτηση αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

— να ακυρώσει το κοινοτικό σήμα 1 372 580

Επικουρικώς

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο το οποίο να οφείλει να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεώς του.

— να καταδικάσει την YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί διότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, εφαρμόζοντας εσφαλμένα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του προσβαλλομένου σημείου και παραμορφώνοντας τα ενώπιόν του αποδεικτικά στοιχεία.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιουλίου 2012 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-340/12 P)

(2012/C 295/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Yoshida Metal Industry Co. Ltd και Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να δεχθεί την αναίρεση στο σύνολό της

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει την Yoshida Metal Industry Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

— Το αναιρεσείον προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που δεν απάντησε στο επιχείρημά του που αναφέρεται στη σκέψη 18 της εν λόγω αποφάσεως.

— Το αναιρεσείον προβάλλει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να έχει παρατηρήσει ότι ένα δισδιάστατο σημείο μπορεί όχι μόνο να τοποθετηθεί στην επιφάνεια ενός τρισδιάστατου αντικειμένου, αλλά και να ενσωματωθεί σε ένα τέτοιο αντικείμενο. Επομένως, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι πιθανοί τρόποι με τους οποίους το επίμαχο σημείο μπορεί, κατά την ημερομηνία καταθέσεως, να ενσωματωθεί σε ένα τρισδιάστατο αντικείμενο. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την εξέταση στην οποία προέβη αποκλειστικώς στα προϊόντα που πράγματι διατίθενται στο εμπόριο. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών ρητώς ανέφερε ότι στήριξε τα συμπεράσματά του κατ' ουσίαν στις αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που είχε καταθέσει η Pi-Design. Εν πάση περιπτώσει, οι αναφορές σε πρόσθετα στοιχεία, στα οποία περιλαμβάνονται τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα προϊόντα που πράγματι διατίθενται στο εμπόριο, δεν πρέπει να απαγορεύονται εφόσον τα στοιχεία αυτά επιρρωννύουν το συμπέρασμα ότι τα χαρακτηριστικά του επίμαχου σημείου, όπως αυτό κατατέθηκε, είναι ικανά να οδηγήσουν στην επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος αφ' ης στιγμής το σημείο θα ενσωματωθεί σε ένα τρισδιάστατο αντικείμενο. Αυτή είναι η μόνη ορθή προσέγγιση για τη διαφύλαξη της ασφάλειας δικαίου και του δημοσίου συμφέροντος που αποτελούν τη βάση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal do Trabalho de Viseu (Πορτογαλία) στις 18 Ιουλίου 2012 — Worten — Equipamentos para o Lar, SA κατά ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Υπόθεση C-342/12)

(2012/C 295/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal do Trabalho de Viseu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Worten — Equipamentos para o Lar, SA

Καθής: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 95/46/ΕΚ [1] την έννοια ότι η καταγραφή του χρόνου εργασίας, ήτοι η ένδειξη, για κάθε εργαζόμενο, της ώρας ενάρξεως και της ώρας λήξεως της εργασίας, καθώς και των διακοπών ή διαλειμμάτων, που δεν συμπεριλαμβάνονται στον χρόνο εργασίας, εμπίπτει στην έννοια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, υποχρεώνει η διάταξη του άρθρου 17, παρ. 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, το Πορτογαλικό κράτος να προβλέπει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία από τυχαία ή παράνομη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση, ιδίως εάν η επεξεργασία περιλαμβάνει και διαβίβαση των δεδομένων μέσων δικτύου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, αν το κράτος μέλος δεν θεσπίζει κανένα μέτρο για να συμμορφωθεί με το άρθρο 17, παρ. 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, ο δε υπεύθυνος για την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών δεδομένων εργοδότης καθιερώνει σύστημα περιορισμένης πρόσβασης σ' αυτά, το οποίο δεν παρέχει στην αρμόδια για τον έλεγχο των συνθηκών εργασίας εθνική αρχή αυτόματη πρόσβαση σ' αυτά τα δεδομένα, έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι το κράτος μέλος δεν δύναται να επιβάλει στον εν λόγω εργοδότη κυρώσεις για τη συμπεριφορά του αυτή;

---

[1] Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Plzni (Τσεχική Δημοκρατία) στις 24 Ιουλίου 2012 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA) κατά Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.

(Υπόθεση C-351/12)

(2012/C 295/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Plzni

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)

Εναγόμενη: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας [1], την έννοια ότι εξαίρεση, η οποία δεν επιτρέπει την καταβολή αμοιβής σε δημιουργούς για την παρουσίαση του έργου τους με τηλεοπτική ή ραδιοφωνική μετάδοση μέσω τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών δεκτών σε ασθενείς σε δωμάτια μιας εγκαταστάσεως spa η οποία είναι επιχείρηση, αντίκειται στα άρθρα 3 και 5 (άρθρο 5, παράγραφοι 2, στοιχείο ε', 3, στοιχείο β', και 5);

2) Είναι το περιεχόμενο των εν λόγω διατάξεων της οδηγίας σχετικά με την ανωτέρω χρήση ενός έργου αρκούντως απαλλαγμένο αιρέσεων και επαρκώς ακριβές ώστε εταιρίες συλλογικής διαχειρίσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας να μπορούν να τις επικαλεστούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε διαφορά μεταξύ ιδιωτών, αν το κράτος δεν μετέφερε ορθώς την οδηγία στο εθνικό δίκαιο;

3) Έχουν τα άρθρα 56 επ. και το άρθρο 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ή ενδεχομένως το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά [2]) την έννοια ότι αποκλείουν την εφαρμογή κανόνων του εθνικού δικαίου οι οποίοι προβλέπουν τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στην ημεδαπή μόνον από μία (μονοπωλιακή) εταιρία συλλογικής διαχειρίσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και, έτσι, δεν παρέχουν στους αποδέκτες υπηρεσιών την ελευθερία να επιλέξουν εταιρία συλλογικής διαχειρίσεως από άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

[1] ΕΕ L 167, σ. 10.
[2] ΕΕ L 376, σ. 36.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2012 — Consiglio Nazionale degli Ingegneri κατά Comune di Castelvecchio Subequo, Comune di Barisciano

(Υπόθεση C-352/12)

(2012/C 295/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale amministrativo Regionale per l'Abruzzo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγον: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Καθών: Comune di Castelvecchio Subequo, Comune di Barisciano

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στην οδηγία 2004/18/ΕΚ [1] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, και ειδικότερα στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', στο άρθρο 2, στο άρθρο 28 και στο παράρτημα [II], κατηγορίες 8 και 12, εθνική νομοθετική ρύθμιση δυνάμει της οποίας επιτρέπεται να συνάπτονται εγγράφως μεταξύ δύο αναθετουσών αρχών συμφωνίες αφορώσες δραστηριότητες υποστηρίξεως των δήμων σχετικά με τη μελέτη, την ανάλυση και το πρόγραμμα ανοικοδομήσεως των ιστορικών κέντρων των δήμων Barisciano και Castelvecchio Subequo, όπως οι δραστηριότητες αυτές προσδιορίζονται λεπτομερέστερα με τη συγγραφή υποχρεώσεων που προσαρτάται στη σύμβαση και όπως προβλέπονται από την εθνική και την περιφερειακή ρύθμιση του τομέα, έναντι ανταλλάγματος, ο μη ανταποδοτικός χαρακτήρας του οποίου δεν είναι πρόδηλος οσάκις η ανάδοχος αρχή φέρει ενδεχομένως την ιδιότητα του οικονομικού φορέα;

2) Ειδικότερα, αντιβαίνει στην οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, και ειδικότερα στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', στο άρθρο 2, στο άρθρο 28 και στο παράρτημα [II], κατηγορίες 8 και 12, εθνική νομοθετική ρύθμιση δυνάμει της οποίας επιτρέπεται να συνάπτονται εγγράφως μεταξύ δύο αναθετουσών αρχών συμφωνίες αφορώσες δραστηριότητες υποστηρίξεως των δήμων σχετικά με τη μελέτη, την ανάλυση και το πρόγραμμα ανοικοδομήσεως των ιστορικών κέντρων των δήμων Barisciano και Castelvecchio Subequo, όπως οι δραστηριότητες αυτές προσδιορίζονται λεπτομερέστερα με τη συγγραφή υποχρεώσεων που προσαρτάται στη σύμβαση και όπως προβλέπονται από την εθνική και την περιφερειακή ρύθμιση του τομέα, έναντι ανταλλάγματος, ο μη ανταποδοτικός χαρακτήρας του οποίου δεν είναι πρόδηλος οσάκις η άμεση ανάθεση αιτιολογείται ρητώς βάσει μεταγενέστερων της καταστάσεως έκτακτης ανάγκης πρωτογενών και δευτερογενών κανονιστικών διατάξεων και λαμβανομένων υπόψη των σαφώς περιγραφόμενων ειδικών δημόσιων συμφερόντων;

[1] ΕΕ L 134, σ. 114.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιουλίου 2012 η Asa Sp. z o.o. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-110/11, Asa κατά ΓΕΕΑ — Merck (FEMIFERAL)

(Υπόθεση C-354/12 P)

(2012/C 295/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Asa Sp. z o.o. (εκπρόσωπος: M. Chimiak, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαΐου 2012 στην υπόθεση T-110/11,

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση), διότι δεν έλαβε υπόψη τα νομικά κριτήρια που έχουν σημασία για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής και διότι υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως των εν λόγω κριτηρίων υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως.

Επιπροσθέτως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εφάρμοσε ορθώς εν προκειμένω το κριτήριο του μέσου καταναλωτή. Η αναιρεσείουσα προσάπτει, επίσης, στο Γενικό Δικαστήριο ότι εκτίμησε εσφαλμένως τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων Feminatal, καίτοι η αναιρεσείουσα είχε προβάλει με το δικόγραφό της ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν εξέτασε το ζήτημα αυτό λεπτομερώς και εξαντλητικώς. Η αναιρεσείουσα είναι, επίσης, της γνώμης ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένως την οπτική και εννοιολογική ομοιότητα των σημείων. Τέλος, η αναιρεσείουσα προβάλλει εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως του μέσου καταναλωτή.

Επιπροσθέτως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 9 ΣΛΕΕ εφαρμόζοντας άλλα νομικά κριτήρια σε παρόμοιες υποθέσεις.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 26 Ιουλίου 2012 — Nintendo Co., Ltd κ.λπ. κατά PC Box Srl και 9Net Srl

(Υπόθεση C-355/12)

(2012/C 295/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Nintendo Co., Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Εναγόμενες: PC Box Srl, 9Net Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ [1], ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με την τεσσαρακοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι η εφαρμογή τεχνολογικών μέτρων προστασίας αφορώντων έργα ή αντικείμενα προστατευόμενα δυνάμει του δικαιώματος του δημιουργού δύναται να επεκταθεί και σε σύστημα το οποίο κατασκευάζει και εμπορεύεται επιχείρηση και στο hardware του οποίου έχει εγκατασταθεί συσκευή δυνάμενη να λειτουργήσει, εφόσον το προστατευόμενο έργο (βιντεοπαιχνίδι παραγόμενο από την εν λόγω επιχείρηση αλλά και από τρίτους, δικαιούχους των προστατευόμενων έργων) ενσωματώνεται σε χωριστό υπόθεμα, με την ενεργοποίηση ενός κωδικού αναγνωρίσεως, ελλείψει του οποίου είναι αδύνατη η οπτική προβολή και η χρήση του εν λόγω έργου εντός του συγκεκριμένου συστήματος, οπότε πρόκειται για συσκευή εφοδιασμένη με μηχανισμό αποκλείοντα τη διαδραστικότητά της σε σχέση με άλλες συσκευές και άλλα προϊόντα τρίτων επιχειρήσεων;

2) Έχει το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με την τεσσαρακοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι, αν και εφόσον απαιτείται να εκτιμηθεί κατά πόσον η χρήση ενός προϊόντος ή ενός συστατικού στοιχείου προοριζόμενου για την εξουδετέρωση τεχνολογικού μέτρου προστασίας κατισχύει άλλων σκοπών ή χρήσεων εμπορικής σημασίας, ο εθνικός δικαστής καλείται να λάβει υπόψη κριτήρια αξιολογήσεως δίδοντα έμφαση στην ιδιαίτερη χρήση για την οποία ο κάτοχος των δικαιωμάτων προορίζει το ενσωματωμένο στο προστατευόμενο έργο προϊόν ή διαζευκτικώς ή σωρευτικώς ποσοτικά κριτήρια καλύπτοντα όλο το φάσμα των αντιπαραβαλλόμενων χρήσεων ή ποιοτικά κριτήρια αναγόμενα στη φύση και στη σπουδαιότητα των εν λόγω χρήσεων;

---

[1] ΕΕ L 167, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2012 — Carratù Carmela κατά Poste Italiane s.p.a.

(Υπόθεση C-361/12)

(2012/C 295/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Carratù Carmela

Εναγομένη: Poste Italiane s.p.a.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Προσκρούει στην αρχή της ισοδυναμίας διάταξη του εσωτερικού δικαίου προβλέπουσα, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 1999/70/ΕΚ [1], σε περιπτώσεις αθέμιτης αναστολής της εφαρμογής συμβάσεως εργασίας διά της ενεργοποιήσεως άκυρης ρήτρας ορίζουσας τον χρόνο λήξεώς της, οικονομικές συνέπειες διαφορετικές και σημαντικά δυσμενέστερες σε σχέση με τις προβλεπόμενες από το κοινό αστικό δίκαιο σε περιπτώσεις αθέμιτης αναστολής της εφαρμογής συμβάσεως διά της ενεργοποιήσεως άκυρης ρήτρας ορίζουσας τον χρόνο λήξεώς της;

2) Συνάδει με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη, στο πλαίσιο της εφαρμογής της, το να επωφελείται από την επιβολή τυχόν κυρώσεως ο μετερχόμενος κατάχρηση εργοδότης επί ζημία του υφιστάμενου την κατάχρηση εργαζομένου, κατά τρόπον ώστε ακόμη και η φυσιολογική χρονική διάρκεια της δίκης να επάγεται άμεσες βλαπτικές συνέπειες για τον εργαζόμενο προς όφελος του εργοδότη, τα δε πραγματικά αποτελέσματα της επανορθώσεως να μειώνονται, κατ' αναλογία προς την αυξανόμενη χρονική διάρκεια της δίκης, μέχρι του σημείου να εκμηδενίζονται;

3) Συνάδει προς το άρθρο 47 του Χάρτη της Νίκαιας και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, στο πλαίσιο της εφαρμογής της ευρωπαϊκής έννομης τάξεως κατά την έννοια του άρθρου 51 του Χάρτη της Νίκαιας, το να επάγεται ακόμη και η φυσιολογική χρονική διάρκεια της δίκης άμεσες βλαπτικές συνέπειες για τον εργαζόμενο προς όφελος του εργοδότη, τα δε πραγματικά αποτελέσματα της επανορθώσεως να μειώνονται, κατ' αναλογία προς την αυξανόμενη χρονική διάρκεια της δίκης, μέχρι του σημείου να εκμηδενίζονται;

4) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ([2]) και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ ([3]), περιλαμβάνονται στις κατά την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της εργασιακής σχέσεως;

5) Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, κατά την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η ευρωπαϊκή έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;

6) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δίκαιο γενικές αρχές περί ασφαλείας δικαίου, προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ισότητας των δικονομικών όπλων και αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και γενικότερα το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, τα οποία κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 1.8 της Συνθήκης της Λισσαβώνας στο οποίο και παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, την έννοια ότι απαγορεύουν τόσο την εκ μέρους της Ιταλίας θέσπιση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (9 ετών), νομοθετικής ρυθμίσεως όπως το άρθρο 32, παράγραφος 7, του νόμου 182/10, με την οποία στρεβλώνονται οι συνέπειες εκκρεμουσών δικών, ζημιώνοντας ευθέως τον εργαζόμενο προς όφελος του εργοδότη, όσο και το να μειώνονται τα πραγματικά αποτελέσματα της επανορθώσεως, κατ' αναλογία προς την αυξανόμενη χρονική διάρκεια της δίκης, μέχρι του σημείου να εκμηδενίζονται;

7) Εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προεκτεθείσες αρχές δεν συνιστούν θεμελιώδεις αρχές της έννομης τάξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης με οριζόντια και γενικευμένη εφαρμογή και ότι, συνακόλουθα, διάταξη όπως το άρθρο 32, παράγραφοι 5 έως 7, του νόμου 183/10 αντίκειται μόνο προς τις απορρέουσες από την οδηγία 1999/70/ΕΚ και από τον Χάρτη της Νίκαιας υποχρεώσεις, πρέπει εταιρία, όπως η εναγομένη, να εκληφθεί ως κρατικός οργανισμός για τους σκοπούς της άμεσης και κάθετης εφαρμογής του υπερέχοντος ευρωπαϊκού δικαίου, και ιδίως της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ και του Χάρτη της Νίκαιας;

([1]) ΕΕ L 175, σ. 43.
([2]) ΕΕ L 303, σ. 16.
([3]) ΕΕ L 204, σ. 23.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour administrative d'appel de Nantes (Γαλλία) στις 2 Αυγούστου 2012 — Adiamix κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

(Υπόθεση C-368/12)

(2012/C 295/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Nantes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Adiamix

Εφεσίβλητος: Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κύρους της αποφάσεως 2004/343/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 2003 ([1]), από την οποία εξαρτάται αναγκαστικά η νομιμότητα του επίδικου τίτλου είσπραξης δημοσίου εσόδου.

([1]) Απόφαση 2004/343/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοσε η Γαλλία για την ανάληψη των δραστηριοτήτων προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ L 108, σ. 38).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 3 Αυγούστου 2012 — Enrico Petillo και Carlo Petillo κατά Unipol

(Υπόθεση C-371/12)

(2012/C 295/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Tivoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Enrico Petillo, Carlo Petillo

Εναγομένη: Unipol

Προδικαστικό ερώτημα

Σύμφωνα με τις οδηγίες 72/166/ΕΟΚ [1], 84/5/ΕΟΚ [2], 90/232/ΕΟΚ [3] και 2009/103/ΕΚ [4] που ρυθμίζουν την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης εκ της κυκλοφορίας αυτοκινήτων, επιτρέπεται στην εσωτερική νομοθεσία κράτους μέλους να θέτει — καθορίζοντας διά νόμου υποχρεωτικές ποσοτικές τιμές για τις ζημίες που προκύπτουν από τροχαία ατυχήματα και μόνον γι' αυτές — εν τοις πράγμασι περιορισμό (με τη μορφή του καθορισμού τιμών) της ευθύνης για μη περιουσιακή ζημία η οποία βαρύνει τα πρόσωπα (ασφαλιστικές εταιρίες) τα οποία, σύμφωνα και πάλι με τις εν λόγω οδηγίες, υποχρεούνται να εγγυώνται την υποχρεωτική ασφάλιση για ζημίες εκ της κυκλοφορίας οχημάτων;

(1) Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 136)

(2) Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1984, L 8, σ. 17)

(3) Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1990, L 129, σ. 33)

(4) Οδηγία 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ 2009, L 263, σ. 11)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), στις 3 Αυγούστου 2012 — Nnamdi Onuekwere κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-378/12)

(2012/C 295/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), Λονδίνο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Nnamdi Onuekwere

Εφεσίβλητος: Secretary of State for the Home Department

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υπό ποιες περιστάσεις χρονικό διάστημα εγκλεισμού σε φυλακή θεωρείται νόμιμη διαμονή για την απόκτηση δικαιώματος μόνιμης διαμονής βάσει του άρθρου 16 της οδηγίας 2004/38 [1];

2) Αν ο χρόνος εγκλεισμού στη φυλακή δεν θεωρείται νόμιμη διαμονή, επιτρέπεται σε πρόσωπο που έχει εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή να αθροίσει τα χρονικά διαστήματα διαμονής του πριν και μετά τη φυλάκισή του προκειμένου να υπολογιστεί η απαιτούμενη περίοδος των 5 ετών για την απόκτηση δικαιώματος μόνιμης διαμονής βάσει της οδηγίας;

(1) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 158, σ. 77).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Knauf Insulation Technology κατά ΓΕΕΑ — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)

(Υπόθεση T-323/12)

(2012/C 295/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Knauf Insulation Technology (Visé, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: K. Manhaeve, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Saint Gobain Cristaleria, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 17ης Απριλίου 2012, στην υπόθεση R 259/2011-5, στο μέτρο που δέχθηκε την ανακοπή της αντιδίκου κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες,

— να καταδικάσει το καθού και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, αλληλεγγύως την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ECOSE», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 και 40 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. W00993849

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισθέν στην Ισπανία με αριθ. 2556409 λεκτικό σήμα «ECOSEC FACHADAS», για προϊόντα των κλάσεων 17 και 19

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση και απορρίπτει την προσφυγή επικυρώνοντας κατά τα λοιπά την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Knauf Insulation Technology κατά ΓΕΕΑ — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)

(Υπόθεση T-324/12)

(2012/C 295/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Knauf Insulation Technology (Visé, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: K. Manhaeve, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Saint Gobain Cristaleria, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 4ης Μαΐου 2012, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1193/2011-5 και R 1426/2011-5, στο μέτρο που δέχθηκε την ανακοπή της αντιδίκου κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες,

— να καταδικάσει το καθού και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, αλληλεγγύως την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «ECOSE TECHNOLOGY», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 και 40 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. W 998610

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισθέν στην Ισπανία με αριθ. 2556409 λεκτικό σήμα «ECOSEC FACHADAS», για προϊόντα των κλάσεων 17 και 19

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση και απορρίπτει την προσφυγή επικυρώνοντας κατά τα λοιπά την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Hut.com κατά ΓΕΕΑ — Intersport France (THE HUT)

(Υπόθεση T-330/12)

(2012/C 295/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Hut.com Ltd (Northwich, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Intersport France (Longjumeau, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 27ης Απριλίου 2012, στην υπόθεση R 814/2011-2, και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «THE HUT», μεταξύ άλλων, για υπηρεσίες της κλάσεως 35 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8394091

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο στη Γαλλία με αριθ. 33228708 λεκτικό σήμα «LA HUTTE», για προϊόντα των κλάσεων 3, 5, 18, 22, 25 και 28

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2012 — Rocket Dog Brands κατά ΓΕΕΑ — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)

(Υπόθεση T-338/12)

(2012/C 295/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rocket Dog Brands LLC (Hayward, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: J. Reid, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Ουγγαρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 21ης Μαΐου 2012 (R 1961/2011 — 4), στο μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25, και για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 18, δηλαδή προϊόντα από τα υλικά αυτά τα οποία δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις, πορτοφόλια για χαρτονομίσματα, πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια για κέρματα από μη πολύτιμα μέταλλα και

— να καταδικάσει τον δικαιούχο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα «K9 PRODUCTS», μεταξύ άλλων, για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα αριθ. 5966031

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Το καταχωρισμένο με αριθ. 3933256 ως κοινοτικό ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα «K9» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κηρύσσει μερικώς άκυρο το κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που κηρύσσει άκυρο το κοινοτικό σήμα και απορρίπτει την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας στο σύνολό της

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2012 — Gandia Blasco κατά ΓΕΕΑ — Sachi Premium — Outdoor Furniture (Πολυθρόνες)

(Υπόθεση T-339/12)

(2012/C 295/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gandia Blasco, SA (Βαλένσια, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Sempere Massa, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sachi Premium — Outdoor Furniture, Lda (Estarreja, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 25ης Μαΐου 2012 (R 970/2011-3), να κηρύξει την ακυρότητα του κοινοτικού σχεδίου αριθ. 1512633-0001 και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Σχέδιο για «πολυθρόνες, ξαπλώστρες» — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο αριθ. 1512633-0001

Δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η προσφεύγουσα ζήτησε την κήρυξη της ακυρότητας του καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου βάσει των άρθρων 4 έως 9 του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου· καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο αριθ. 52113-0001, για «πολυθρόνες»

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απορρίπτει την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 4 έως 9, του κανονισμού 6/2002 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2012 — Fuchs κατά ΓΕΕΑ — Les Complices (Star)

(Υπόθεση T-342/12)

(2012/C 295/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Max Fuchs (Freyung, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Les Complices SA (Montreuil-sous-Bois, Γαλλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 8ης Μαΐου 2012, στην υπόθεση R 2040/2011-5,

— να απορρίψει την ανακοπή αριθ. 1299967 στο σύνολό της και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα μαύρο αστέρι για προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5588694

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο με αριθ. 632232 κοινοτικό εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα λευκό αστέρι σε μαύρο κύκλο, για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 18, 20, 24 και 28· καταχωρισμένο στη Γαλλία με αριθ. 1579557 εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα λευκό αστέρι σε μαύρο κύκλο, για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για ορισμένα από τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2012 — Virgin Atlantic Airways κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/12)

(2012/C 295/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Virgin Atlantic Airways Ltd (Crawley, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: N. Green, QC, και K. Dietzel, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 2012, στην υπόθεση COMP/M.6447 (IAG/bmi), και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν έλαβε υπόψη της ουσιώδη στοιχεία αφορώντα τις συνθήκες ανταγωνισμού που θα επικρατήσουν αν δεν πραγματοποιηθεί η εξαγορά, με συνέπεια να εκτιμήσει η Επιτροπή την εξαγορά υπό το πρίσμα μιας καταστάσεως στην οποία επικρατεί λιγότερος ανταγωνισμός απ' ό,τι θα συμβαίνει στην πραγματικότητα. Ειδικότερα, η Επιτροπή έσφαλε ως προς τον τρόπο που αντιμετώπισε: i) το πακέτο χρονοθυρίδων το οποίο πώλησε η bmi στην IAG/British Airways τον Σεπτέμβριο του 2011 και ii) τις χρονοθυρίδες της bmi για τις οποίες η IAG/British Airways έλαβε εγγύηση έναντι προκαταβολής 60 εκατομμυρίων λιρών στερλινών από την τιμή αγοράς της bmi.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη περί τα πράγματα και παρέλειψε να λάβει υπόψη της ουσιώδη στοιχεία σε σχέση με την εκτίμηση της επιρροής που θα έχει η εξαγορά στην επιπρόσθετη αύξηση των χρονοθυρίδων (και της ισχύος στην αγορά) που θα κατέχει η IAG στο αεροδρόμιο Heathrow του Λονδίνου μετά την εξαγορά.

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη και παρέλειψε να λάβει υπόψη της ουσιώδη στοιχεία, διότι παρέλειψε να επισημάνει επιπλέον επηρεαζόμενες οριζόντιες αγορές ή να απορρίψει την ύπαρξή τους.

4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι: i) παρέλειψε να κινήσει έρευνα φάσεως II και ii) διότι δέχθηκε δεσμεύσεις οι οποίες δεν αίρουν τις σοβαρές αμφιβολίες που διατηρεί η Επιτροπή.

5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, χαρακτηρίζοντας εσφαλμένως τη νομική σχέση μεταξύ της IAG και, αντιστοίχως, της Iberia και της British Airways ως εμπίπτουσα στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί συγκεντρώσεων ([1]), με συνέπεια να συμπεράνει ότι η εξαγορά αποτελούσε συγκέντρωση με «κοινοτική διάσταση», υπό την έννοια του άρθρου 1 του εν λόγω κανονισμού και ότι ήταν αρμόδια να εξετάσει την εξαγορά. Συνεπώς, η εν λόγω απόφαση είναι ultra vires.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-345/12)

(2012/C 295/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Akzo Nobel NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Σουηδία) και Eka Chemicals AB (Bohus, Σουηδία) (εκπρόσωποι: C. Swaak και R. Wesseling, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση C(2012) 3533 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2012, περί απορρίψεως μιας αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως υποβληθείσας σε σχέση με την υπόθεση COMP/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις κύριους και δύο επικουρικούς λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και προσέβαλε το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως των προσφευγουσών κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι με τη δημοσίευση του πλήρους μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως Υπεροξείδιο του υδρογόνου η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως την οποία υπέχει από το άρθρο 339 ΣΛΕΕ, όπως αυτό εκτελέσθηκε ειδικότερα με τους κανονισμούς 1/2003 ([1]) και 773/2004 ([2]) και τις ανακοινώσεις επιεικείας της Επιτροπής του 2002 και του 2006 ([3])

3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι με τη δημοσίευση του πλήρους μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως Υπεροξείδιο του υδρογόνου, το οποίο περιέχει στοιχεία από την αίτηση των προσφευγουσών για επιείκεια, παραβιάζεται η αρχή της ασφαλείας δικαίου και προσβάλλονται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών και το δικαίωμά τους χρηστής διοικήσεως κατά το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4) Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται στο μέτρο που η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να ερμηνευθεί ως σιωπηρή απόφαση παροχής προσβάσεως σε ορισμένα στοιχεία με βάση τον κανονισμό περί διαφανείας ([4]), υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και το καθήκον χρηστής διοικήσεως που υπέχει κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5) Με τον πέμπτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται στο μέτρο που η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να ερμηνευθεί ως σιωπηρή απόφαση παροχής προσβάσεως σε ορισμένα στοιχεία με βάση τον κανονισμό περί διαφανείας, υποστηρίζεται ότι η δημοσίευση του πλήρους μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως Υπεροξείδιο του υδρογόνου συνιστά παράβαση του εν λόγω κανονισμού.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 123, σ. 18).

([3]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3) και ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ.17).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ.43).

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — Afepadi κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-354/12)

(2012/C 295/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Βαρκελώνη, Ισπανία), Elaborados Dietéticos, SA (Ισπανία), Nova Diet, SA (Μπούργος, Ισπανία), Laboratorios Vendrell, SA (Ισπανία), Ynsadiet, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: P. Velázquez González, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις αιτιολογικές σκέψεις 11, 14 και 17 του κανονισμού (ΕΕ) 432/2012 της Επιτροπής, επειδή θίγουν σοβαρά τα συμφέροντα των προσφευγουσών,

— για λόγους ασφάλειας δικαίου να αποφανθεί ότι είναι αναγκαίο η απόρριψη των ισχυρισμών υγείας που προβλέπει το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, να γίνει με κανονιστική πράξη,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στις 16 Μαΐου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 432/2012, με τον οποίο θεσπίστηκε κατάλογος επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών ([1]). Ο κανονισμός αυτός είναι εκτελεστικός του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα ([2]).

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες επικαλούνται παράβαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Προβάλλεται, συναφώς, το επιχείρημα ότι, παρά τις πραγματοποιηθείσες εργασίες, η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε πλήρως την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006, να θεσπίσει κοινοτικό κατάλογο επιτρεπόμενων ισχυρισμών, δεδομένου ότι δεν εκδόθηκε εγκριτική απόφαση για όλους τους ισχυρισμούς υγείας που υποβλήθηκαν προς αξιολόγηση στην EFSA. Συνεπώς, εκκρεμεί η για πρώτη φορά ή εκτενέστερη αξιολόγηση ενός μεγάλου αριθμού ισχυρισμών, μεταξύ άλλων των σχετικών με βοτανικές ουσίες που οι προσφεύγουσες χρησιμοποιούν συχνά στα είδη διατροφής τους.

Κατά τον τρόπο αυτό, οι επιχειρήσεις τροφίμων που παράγουν ή χρησιμοποιούν βοτανικές ουσίες γνωρίζουν μετά βεβαιότητας ποιοι είναι οι ισχυρισμοί υγείας που βασίζονται σε γενικώς αποδεκτά επιστημονικά στοιχεία (οι 222 ήδη αποδεκτοί ισχυρισμοί υγείας) τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιούν στα προϊόντα τους, αλλά δεν έχουν ενημερωθεί κατά τον ίδιο τρόπο (μέσω κανονισμού) σχετικά με το τι ισχύει όσον αφορά τους μη συμπεριληφθέντες στον κατάλογο των αποδεκτών ισχυρισμούς: σχετικά με το κατά πόσον εκκρεμεί η αξιολόγησή τους ή απαιτείται εκτενέστερη αξιολόγησή τους, αν απορρίπτονται ή γίνονται αποδεκτοί ή όχι και σχετικά με τον χρόνο και τις σχετικές προθεσμίες.

([1]) ΕΕ L 136, σ. 1
([2]) ΕΕ L 404, σ. 9

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Αυγούστου 2012 η Rosella Conticchio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2012, στην υπόθεση F-22/11, Conticchio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Rosella Conticchio (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Giuffrida και A. Tortora, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει τη διάταξη που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2012, επί της υποθέσεως F-22/11, Conticchio κατά Επιτροπής.

— να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε η αναιρεσείουσα πρωτοδίκως.

— Επικουρικώς, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο και αναγκαίο, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου το δεύτερο να αποφανθεί επί των αιτημάτων που υπέβαλε η αναιρεσείουσα πρωτοδίκως.

— Να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη στο σύνολό της την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή- αγωγή, την οποία αφορά η υπό κρίση αναίρεση.

— Να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των πάσης φύσεως εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 12 Ιουλίου 2012, επί της υποθέσεως F-22/11, και με την απέρριψε ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη προσφυγή-αγωγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως περί καθορισμού του ύψους της συντάξεως γήρατος της αναιρεσείουσας.

Προς στήριξη της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από «παραβίαση της αρχής της καλής πίστεως, της ευθύτητας και της αμεροληψίας — πρόδηλη πλάνη ως προς το νομοθετικό περιεχόμενο ορισμένων διατάξεων και πρακτικών που ακολουθεί η Επιτροπή όσον αφορά τις σχέσεις με τους εργαζομένους της».

— Συναφώς, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη τα επιχειρήματά της κρίθηκαν προδήλως αβάσιμα, δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάνθηκε ότι το εκκαθαριστικό σημείωμα του μηνός Ιανουαρίου του 2010 μπορούσε να προσβληθεί από του χρονικού σημείου κατά το οποίο η αναιρεσείουσα έλαβε γνώση της καταστάσεώς της. Εντούτοις, το επίμαχο εκκαθαριστικό σημείωμα δεν αποτελεί απόφαση αυτοτελώς δεκτική προσφυγής, δεδομένου ότι δεν καθόριζε την κατάστασή της κατά τον χρόνο συνταξιοδοτήσεως. Κατά πάγια νομολογία, καθόσον το εκκαθαριστικό σημείωμα αποτελεί διοικητική απόφαση λογιστικού χαρακτήρα, δεν συνιστά αφεαυτού βλαπτική πράξη όσον αφορά υπάλληλο και, συνακόλουθα, ελλείψει άλλων ειδικών στοιχείων, δεν είναι δεκτική προσβολής. Συναφώς, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το σύστημα SysPer 2 δεν αρκεί για να υπολογισθούν ποσοτικώς μελλοντικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα, ακριβώς όπως η «Calculette Pension» (πρόγραμμα υπολογισμού συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων) παρέχει απλώς ενδεικτικό αποτέλεσμα το οποίο δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Η R. Conticchio είχε μόνον τη δυνατότητα να προσβάλει την τελική απόφαση, η οποία της κοινοποιήθηκε γραπτώς, σχετικά με την αναγνώριση και τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της, καθόσον μόνον κατόπιν του χρονικού σημείου εκδόσεως της αποφάσεως αυτής μπορούσε να είναι βεβαία ως προς το ακριβές ποσό της μηνιαίας συντάξεώς της.

2) Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από «προσβολή του δικαιώματος δικαστικής προστασίας και του δικαιώματος δημοσίας ακροάσεως».

— Καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι είχε επαρκή στοιχεία βάσει των εγγράφων που υποβλήθηκαν ενώπιόν του, αποφάνθηκε διά αιτιολογημένης διατάξεως, χωρίς να δώσει περαιτέρω συνέχεια στη διαδικασία. Τούτο συνιστά προσβολή του δικαιώματος της αναιρεσείουσας για πλήρη δικαστική προστασία. Παραβιάσθηκε το δικαίωμα της R. Conticchio να προβάλει τα επιχειρήματά της, ενώ δεν της επετράπη να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις όσον αφορά ενδεχόμενους λόγους απαραδέκτου και/ή αβασίμου της προσφυγής-αγωγής, με αποτέλεσμα να παραβιασθεί η αρχή της δίκαιης δίκης. Συναφώς, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, το οποίο νοείται ως το δικαίωμα κάθε προσώπου στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα ακροάσεως κάθε προσώπου πριν ληφθεί ατομικό μέτρο βλαπτικό για τα συμφέροντά του.

3) Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από «αδικαιολόγητο πλουτισμό — παραβίαση της αρχής της δίκαιης δίκης».

— Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή-αγωγή της δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως εκπρόθεσμη, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατό να διακριβωθούν ορισμένα στοιχεία της υποθέσεως βάσει του εκκαθαριστικού σημειώματος. Η αναιρεσείουσα μπορούσε να προβάλει επιχείρημα περί αδικαιολόγητου πλουτισμού της Επιτροπής μόνον όταν έλαβε την απόφαση περί υπολογισμού της συντάξεώς της, δηλαδή στις 26 Μαΐου 2010. Ουδέποτε είχε τη δυνατότητα να λάβει πλήρη γνώση του ποσού των καταβληθεισών εισφορών, δεδομένου ότι ουδέποτε της κοινοποιήθηκαν τα σχετικά στοιχεία από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής. Πρέπει να υπομνησθεί επίσης ότι το αναλογιστικό ισοδύναμο των προγενέστερων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της αναιρεσείουσας, κεκτημένων στο πλαίσιο του INPS (ιταλικού ιδρύματος κοινωνικών ασφαλίσεων), καταβλήθηκε με τη μορφή χρηματικού ποσού στην Επιτροπή, ενώ τα δικαιώματα αυτά μεταφέρθηκαν στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα, γεγονός που είχε ως συνέπεια να διαταραχθεί η ισορροπία μεταξύ λαμβανομένης συντάξεως και εισφορών που καταβλήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας της αναιρεσείουσας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η διοίκηση απαίτησε καταρχάς εισφορές συγκεκριμένου ύψους, εν συνεχεία δε κατέταξε την αναιρεσείουσα σε κλιμάκιο αρχαιότητας χαμηλότερο από αυτό στο οποίο αντιστοιχούν τα έτη πραγματικής εργασίας της, στοιχείο που είχε ως συνέπεια τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της Επιτροπής σε βάρος των υπαλλήλων της.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Αυγούστου 2012 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-82/12) ([1])

(2012/C 295/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 109 της 14.4.2012.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Μαΐου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-58/12)

(2012/C 295/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος σχετικά με την εκτέλεση, εκ μέρους της καθής, της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 4 Νοεμβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής, και αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση που προέρχεται από την Επιτροπή, ή τουλάχιστον μπορεί να αποδοθεί σε αυτή, και με την οποία απορρίφθηκαν, ανεξαρτήτως της μορφής της απορρίψεως αυτής και ανεξαρτήτως του αν η απόρριψη είναι μερική ή ολική, τα αιτήματα που διατύπωσε ο προσφεύγων-ενάγων με την από 25 Μαρτίου 2011 αίτησή του·

— να ακυρώσει την απόφαση που προέρχεται από την Επιτροπή, ή τουλάχιστον μπορεί να αποδοθεί σε αυτή, και με την οποία απορρίφθηκαν, ανεξαρτήτως της μορφής της απορρίψεως αυτής και ανεξαρτήτως του αν η απόρριψη είναι μερική ή ολική, τα αιτήματα που διατύπωσε ο προσφεύγων-ενάγων με την από 17 Οκτωβρίου 2011 διοικητική ένστασή του·

— εφόσον παρίσταται ανάγκη, να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή ενήργησε παρανόμως παραλείποντας, τουλάχιστον εν μέρει, να λάβει εντός εύλογης προθεσμίας τα μέτρα προς εκτέλεση της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 4 Νοεμβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των 70 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία αυτός αδίκως υπέστη εξ αιτίας της παράνομης παραλείψεως της Επιτροπής να λάβει όλα τα μέτρα προς εκτέλεση της αποφάσεως της 4ης Νοεμβρίου 2008·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιουλίου 2012 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-73/12)

(2012/C 295/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση των αποφάσεων που περιέχονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών, περί εφαρμογής της γενικής αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων με την οποία ορίστηκε ότι η μισθολογική αναπροσαρμογή περιορίζεται στο 2,8% για το σύνολο του προσωπικού και της αποφάσεως περί καθορισμού κλίμακας αξιολογικής κατατάξεως που συνεπάγεται απώλεια μισθού 1 %, και, αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη στην καταβολή της διαφοράς αποδοχών πλέον τόκων υπερημερίας καθώς και στην καταβολή αποζημιώσεως.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις περί εφαρμογής στους προσφεύγοντες-ενάγοντες της αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 13ης Δεκεμβρίου 2011, με την οποία ορίστηκε ότι η μισθολογική αναπροσαρμογή περιορίζεται στο 2,8%, και της αποφάσεως της Διευθύνουσας Επιτροπής της ΕΤΕπ της 14ης Φεβρουαρίου 2012, περί καθορισμού κλίμακας αξιολογικής κατατάξεως που συνεπάγεται απώλεια μισθού 1 %, αποφάσεις οι οποίες περιέχονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του Απριλίου 2012, καθώς και να ακυρώσει, στο ίδιο μέτρο, όλες τις αποφάσεις που περιέχονται στα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών·

— να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή της διαφοράς αποδοχών που προκύπτει από τις προμνησθείσες αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της ΕΤΕπ της 13ης Δεκεμβρίου 2011 της Διευθύνουσας Επιτροπής της ΕΤΕπ της 14ης Φεβρουαρίου 2012 σε σχέση με την εφαρμογή του προϊσχύσαντος μισθολογικού καθεστώτος· επ' αυτής της μισθολογικής διαφοράς πρέπει να καταβληθούν τόκοι από τις 12 Απριλίου 2012 και, στη συνέχεια, από τις 12 κάθε μηνός, έως την πλήρη εξόφληση της οφειλής, υπολογιζόμενοι με τα επιτόκια της ΕΚΤ προσαυξημένα κατά τρεις μονάδες·

— να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που προκλήθηκε εξ αιτίας της απώλειας της αγοραστικής δύναμης, ζημία η οποία εκτιμάται ex aequo et bono, προσωρινώς, στο 1,5% των μηνιαίων αποδοχών κάθε προσφεύγοντος-ενάγοντος·

— να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιουλίου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-78/12)

(2012/C 295/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου περί μη εγγραφής της προσφεύγουσας στον πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων για το έτος 2011.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2011 καθώς και την απόφαση της ΑΔΑ της 18ης Απριλίου 2012 περί μη εγγραφής της προσφεύγουσας-ενάγουσας στον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων·

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο στην καταβολή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, εκτιμώμενης προσωρινώς σε 40 000 ευρώ, ποσό το οποίο θα προσδιοριστεί ακριβέστερα κατά τη διάρκεια της δίκης, καθώς και αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας με επιτόκιο 6,75 %·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-81/12)

(2012/C 295/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 12 κατά τις περιόδους προαγωγών 2010 και 2011.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 12 κατά την περίοδο προαγωγών 2012·

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 12 κατά την περίοδο προαγωγών 2011·

— εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Απριλίου 2012 περί απορρίψεως των διοικητικών του ενστάσεων κατά των αποφάσεων περί μη προαγωγής του στον βαθμό AD 12 κατά τις περιόδους προαγωγών 2010 και 2011·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Αυγούστου 2012 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-83/12)

(2012/C 295/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση των αποφάσεων περί χορηγήσεως στους προσφεύγοντες-ενάγοντες ενός πριμ κατ' εφαρμογήν του νέου συστήματος αξιολογήσεως της αποδόσεως, όπως αυτό προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 και τις αποφάσεις της Διευθύνουσας Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010 και της 16ης Νοεμβρίου 2011, και, αφετέρου, συνακόλουθο αίτημα να υποχρεωθεί η καθής στην καταβολή της διαφοράς μισθού καθώς και στην καταβολή αποζημιώσεως.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις περί χορηγήσεως στους προσφεύγοντες-ενάγοντες ενός πριμ κατ' εφαρμογήν του νέου συστήματος αξιολογήσεως της αποδόσεως, όπως αυτό προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 και τις αποφάσεις της Διευθύνουσας Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010 και της 16ης Νοεμβρίου 2011· η ατομική εκτελεστική απόφαση περιέχεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του Απριλίου 2012, του οποίου οι ενδιαφερόμενοι έλαβαν γνώση το νωρίτερο στις 22 Απριλίου 2012·

— ως εκ τούτου,

  — να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή της διαφοράς αποδοχών που προκύπτει από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 και τις αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 2010 και της 16ης Νοεμβρίου 2011 σε σχέση με την εφαρμογή του προϊσχύσαντος καθεστώτος όσον αφορά τα πριμ· επ' αυτής της μισθολογικής διαφοράς πρέπει να καταβληθούν τόκοι υπερημερίας από τις 22 Απριλίου 2012 έως την πλήρη εξόφληση της οφειλής, υπολογιζόμενοι με τα επιτόκια της ΕΚΤ προσαυξημένα κατά τρεις μονάδες·

— να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που προκλήθηκε εξ αιτίας της απώλειας της αγοραστικής δύναμης, ζημία η οποία εκτιμάται ex aequo et bono και προσωρινώς στο 1,5 % των μηνιαίων αποδοχών κάθε προσφεύγοντος-ενάγοντος·

— να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Αυγούστου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-84/12)

(2012/C 295/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγομένη: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί μη παροχής στον προσφεύγοντα-ενάγοντα άμεσης προσβάσεως στην τελική έκθεση των συμπερασμάτων της επιτροπής αναπηρίας και προσβάσεως στη διάγνωση στην οποία προέβη ο τρίτος ιατρός της επιτροπής αυτής.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2011 περί μη παροχής στον προσφεύγοντα-ενάγοντα άμεσης προσβάσεως στην τελική έκθεση των συμπερασμάτων της επιτροπής αναπηρίας και προσβάσεως στη διάγνωση του τρίτου ιατρού·

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Μαρτίου 2012 που συνιστά απάντηση στη διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει αποζημίωση πλέον τόκων υπερημερίας και αντισταθμιστικών τόκων με επιτόκιο 6,75 %, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της υλικής ζημίας τις οποίες υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-85/12)

(2012/C 295/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και S. Orlandi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί υπολογισμού των κτηθέντων πριν από την ανάληψη υπηρεσίας συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων βάσει των νέων ΓΕΔ.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2012 περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν εισέλθει στην υπηρεσία της Επιτροπής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·

— εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της από 2 Μαΐου 2012 διοικητικής του ενστάσεως κατά της αποφάσεως περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει πριν από την υπαγωγή του στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 295/48	Υπόθεση T-330/12: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2012 — Hut.com κατά ΓΕΕΑ — Intersport France (THE HUT)	27
2012/C 295/49	Υπόθεση T-338/12: Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2012 — Rocket Dog Brands κατά ΓΕΕΑ — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)	27
2012/C 295/50	Υπόθεση T-339/12: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2012 — Gandia Blasco κατά ΓΕΕΑ — Sachi Premium — Outdoor Furniture (Πολυθρόνες)	28
2012/C 295/51	Υπόθεση T-342/12: Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2012 — Fuchs κατά ΓΕΕΑ — Les Complices (Star)	28
2012/C 295/52	Υπόθεση T-344/12: Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2012 — Virgin Atlantic Airways κατά Επιτροπής	29
2012/C 295/53	Υπόθεση T-345/12: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2012/C 295/54	Υπόθεση T-354/12: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — Afepadi κ.λπ. κατά Επιτροπής	30
2012/C 295/55	Υπόθεση T-358/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Αυγούστου 2012 η Rosella Conticchio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2012, στην υπόθεση F-22/11, Conticchio κατά Επιτροπής	31
2012/C 295/56	Υπόθεση T-82/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Αυγούστου 2012 — Makhlouf κατά Συμβουλίου	32
	Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης	
2012/C 295/57	Υπόθεση F-58/12: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Μαΐου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής	33
2012/C 295/58	Υπόθεση F-73/12: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Ιουλίου 2012 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	33
2012/C 295/59	Υπόθεση F-78/12: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιουλίου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου	34
2012/C 295/60	Υπόθεση F-81/12: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου	34
2012/C 295/61	Υπόθεση F-83/12: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Αυγούστου 2012 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤΕπ	34
2012/C 295/62	Υπόθεση F-84/12: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Αυγούστου 2012 — ZZ κατά Συμβουλίου	35
2012/C 295/63	Υπόθεση F-85/12: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής	35

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: http://europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL